

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Az ártatlanok szenvedése és a Jóisten

Áprilisi számunkban egy idős temesvári tanárember három kérdése közül az elsőre igyekeztünk választ találni. A Teremtés tükör volt és arról, hogy változtatott-e Isten a világot, miután megteremtette. Most a második és harmadik kérdésre szeretnénk kitérni. Idézünk a levélből:

„A vallás szerint Isten szereti az embereket. Miért hagyja éhen halni a gyámoltalan, ártatlan gyermekek millióit?... Miért hagyja, hogy a nyomorgó emberek a földi poklot éljék, és a jómódú bűnözők a földi paradicsomot élvezzék büntetlenül? Miért engedi meg az aljas bűnözést?... Krisztus megváltotta az embereket, a bűnözőket is, akik életük végéig kárt tesznek a társadalomnak, azután játsszák a megtérést, hiszen meg vannak váltva. Majd a bizonylatlan túlvilágban bűnhődni fognak? Én nem hiszem. 'Porból vagyunk, porrá válunk'. A bűnözők is. Semmiféle büntetésben nem fognak szenvedni.”

Miklós atya erről így gondolkodik:

A feltett kérdéseket közös nevezőre hozva így fogalmazhatnánk meg: A világon naponta megtapasztalt teméntelen igazságtalanság hogyan egyeztethető össze Isten igazságosságával és főként szeretetével? Ez az alapkérdés három területre terjed ki:

- az ártatlanok szenvedésére,
- a szegények kínlódására, szemben a gonoszok jó sorával,
- a bűnösök büntetésére a túlvilágon, ha egyáltalán ilyesmi létezik.

IMASZÁNDÉKOK

Májusra

1.

Imádkozunk, hogy a hitért és az igazságosságért üldözöttek megtapasztalhaszák a Szentlélek vigasztalását és erejét.

Könnyű a dolga a keresztyény embernek, amíg a hírhirdetők Isten szép létről, szeretetéről és jóságáról beszélnek. A Szentlélek által gyújtott lelkesedés lassan átterjed a hallgatókra s kezdenek közeledni a mindenható Istenhez, aki szeret minket minden feltétel nélkül. Azt akarja, hogy az istengyermekség magja lassan-lassan szarba szökkenjen lelkünkben, életünkben, hitünkben, világnézetünkben és az emberekkel való kapcsolatainkban. Ebből következnek, hogy igazságunk ne támaszkodjék csupán földi tapasztalatokra, megállásokra, ítéletekre, szokásokra, hanem ezeket képesek legyünk Isten igazságának fényében és az Ő szabályai szerint látni, környezetünkben kifejleszteni és állandóan tovább építeni. Ez hosszú folyamat s nem történik egyszerűen. A fejlődés mindig egy darabig felszökik, azután következik az érés folyamata azon a síkon, amelyet egy-egy lélek elért a Szentlélek segítségével és közreműködésével.

Mindenki tapasztalta már, hogy a világban egymás mellett van, terjed, együtt növekszik a jó és a rossz. Ez utóbbi néhány istentagadó „munkája” folydán hatalmas méreteket ölthet, létrehozhat akár kommunizmust, akár náciizmust, akár világháborút. Ez ellen küzdeni kell, ami nem könnyű. Ha a Szentlélek erejével harcolunk a gonosz ellen, sok szenvedésben és naponta újabb inzultusokban lesz részesülünk. Egyedüli reményünk Isten, aki Szentleke erejével megőrizhet minket, s ezért könyörögjünk bensőségesen.

2.

Imádkozunk, hogy a Pápai Missziós Művek segítsék Isten népét ráérezni missziós küldetésének valós feladataira. Imádkozunk kell a Pápai Missziós Művek dolgozóit, vezetőit, hogy Istenől vezetett érzékek végezzék a feladataikat és megtalálják a legszükségesebb eszközöket azok megvalósításához.

Fejős Ottó

Az ártatlanok szenvedésének problémáját már érintettük néhányszor az ÉLETÜNK hasábjain, pl. 2000. decemberében a Kitzsteinhorn-i szerencsétlenség kapcsán, legutóbb pedig ez év márciusi számunkban a délkelet-ázsiai földrengés és szökőár nyomán. Mindannyiszor rá kellett mutatnunk, hogy egy különösen nehezen megközelíthető kérdéssel állunk szemben. Mert mi, keresztyények, egyrészt szilárdan hiszünk Isten igazságosságában és gondviselés szeretetében, másrészt érthetetlenül tűnik, miért engedi meg a Jóisten azok szenvedését, tömeges pusztulását, akik különösen közel állnak a szívéhez, mint például a kisgyerekek és a szegények. Mindenesetre nem árt, ha leszögezzük, hogyan nem jutunk közelebb a kérdés megválaszolásához.

1. Akadályt jelent a probléma megközelítésében, ha Istenről alkotott képünk teletűzdeljük nagyon is emberi vonásokkal, magatartási formákkal. Isten nem sarki szatócs, akivel apró üzletek lehet kötni, nem is rendőr, aki csak arra vár, hogy kisebb-nagyobb kihágásainkért „lebüntessen”, de nem is a nagyszakállú, felhők fölött trónoló öregúr, akit nem kell túlzottan komolyan venni. Aból, hogy Isten „a saját képére és hasonlatosságára” teremtett bennünket, nem következik, hogy mi is a saját képünkre és hasonlatosságunkra képzelhetjük el Őt.

2. Nem kerülünk közelebb a nehézség megoldásához, ha megszokott értékrendünk érvényét egy az egyben Isten értékrendjére alkalmazzuk. Természetes ugyan, hogy erkölcsi rendünk Isten rendjének visszénye, ennél fogva nem lehet ellentét a kettő között, mégis elképzelhető, hogy Isten értékelése olyan perspektívák, dimenziók alapján történik, amelyek számunkra elérhetetlenek és érthetetlenek. Istent a maga teljességében felfogni, döntéseit megérteni csak Ő maga tudja.

3. Nem lehet megközelíteni a választ a feltett kérdésre, ha nem vesszük figyelembe mindazt, ami közte és az ember között a teremtéstől a megváltásig történt. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta oda...” (Jn 3, 16). Az Istenember, Jézus Krisztus, a legistább, legártatlanabb lény, vállalta az erőszakot, a megaláztatást, a kínt és igazságtalanságot, sőt a halált is, hogy az Istenlél elszakadt ember és Isten közt helyreálljon a szeretet áramlása. Benne és általa a világtörténelem minden ártatlan áldozata bele van vonva ebbe a boldogító szeretet-áramba. Ez ugyan nem változtat azon, hogy a természet, vagy az ember által okozott katasztrófák áldozatai szenvedésnek enyhítése érdekében mindent el kell követni, és hogy az emberi összetartozás révén mindenki felelős a másikért, de legalább érezteti velünk, hogy a világon semmi se történik hiába, és mindennek van értelme, akkor is, ha mi nem értjük és Berzsenyivel ismételtgetjük: „Isten, kit a bölcs lángesze föl nem ér...”

A szegények kínlódása és a gonoszok jó sora. Ez az ellentét olyan régi, mint az emberi civilizáció. A Biblia, főként az Ószövetség egyes könyvei, elég rendszeresen kitérnek erre a témára. A zsolttárok nagy részében a zsoltáros azért imádkozik, hogy Isten mentse meg a gonoszoktól, akik ármányt forralnak ellene. Ők az erősebbek, ők a gazdagabbak, ők az istentelenekek. A szegénynek csak az Úr a menedéke. Isten azonban megsemmisíti a gonoszokat. Aki Istenre bízta magát, nem éri csalódás. - Hasonló Jób könyvének mondanivalója. Isten próbára teszi az igaz embert. Akkor is, ha Jób perbe száll vele az őt ért csapások miatt, elfogadja Isten akaratát. A jutalom nem marad el.

Persze van az Újszövetségben is világos utalás erre az örök emberi problémára: a jámbor szegény nélkülöz, a szívtelen gazdag pedig éli világát. Közismert Jézus példabeszéde a dűszagdagról és a szegény Lázárról (Lk 16, 19-31), amely a kiegyenlítő igazságosság helyülő a túlvilágot jelöli meg. Mindenki hallotta Jézus hasonlatát a téveről és a tífokról, amelyből kilálglik, milyen nehéz a gazdagnak

VELÜNK VAN

5.

AZ ÓSZÖVETSÉG PÁSZKA VACSORÁJA ÉS AZ UTOLSÓ VACSORA

Az Eucharisziát az Úr Jézus az Utolsó Vacsora alkalmával alapította, amikor tanítványaival együtt ünnepelte a húsvéti bárány és a kovásztalan kenyér hagyományos ünnepét. Ennek az ószövetségi ünnepnek eredete visszaható a mózesi hagyományokra, amelyek szerint a kovásztalan kenyér és a bárány emlékeztet Izrael népeinek az egyiptomi rabságból való kiszabadulására. Jézus ezt az alkalmat használja fel, hogy az Újszövetségnek megváltói tettét megörökítse. Ebben az új szemléletben maga Jézus az áldozati Bárány, akinek vére kiszabadítja a bűn és halál rabságából és megpecsételi az új szövetséget.

A hagyományos húsvéti Pászkavacsorának megvan a maga sajátos szertartása, amit Jézus tanítványaival együtt ünnepelt. A különböző szimbolikus ételek és cselekmények mellett, a szertartás fontos imádságokat is tartalmaz, amiket a családfő mond. Ezek között, a kenyér és bor felett mondott „áldás” különösen figyelemreméltó.

A héber nyelvben az áldás (*Berakah*) annyit jelent, mint Istent, Jahve-t áldani, vagyis Őt dicsérni, elismerni szentnek, az egyetlen Istennek, akinek abszolút teremtői hatalma van, aki mindent megtehet, de ugyanakkor jóságos Atya is, aki mindig a legjobbat akarja teremtményeinek, gyermekeinek. A vallásos zsidó naponta száz áldást mond, mert mindenért Jahve-t áldja, neki köszöni az élet ajándé-

bejutnia a mennyek országába (Mt 19, 24). Egyébként az evangéliumok tele vannak a szegénység dicséretével és a gazdagsággal járó hátrányok hangsúlyozásával az Isten országa és Jézus követése vonatkozásában. Ennek hátterében nem szociálpolitikai megmondások, hanem egyszerűen az ember és Isten, ember és ember közti kapcsolat alapfeltételei állnak: a belső szabadság és anyagiaktól, amit Jézus „lelki szegénység”-nek nevez, a velük való helyes „sáfárkodás”, vagyis azok szeretetre épülő felhasználása, és a természetfeletti, Jézusra irányuló motiváció - „Amit e legkisebb testvéreim közül egyvel is tetetek, velem tetétek” (Mt 25, 40). Magától értetődő, hogy ha az emberi társadalom életét ezek az elvek szabályoznák, akkor a feszültségek csökkennének, és a javak igazságos elosztása megszűntetné a nyomort és a harcosságot, egy anyagilag kiegyensúlyozott társadalmi rend alakulhatna ki. Mászóval, „szegények kínlódása és a gonoszok jó sora” miatt nem lehet egyszerűen a Jóistent hibáztatni: mi magunk tehetünk róla.

A bűnösök büntetése a túlvilágon? Ha a Biblia alapján állunk, márpedig keresztyényi mi voltunk ebből indul ki, nem fér hozzá semmi kétség, hogy a földi élet után létünk Istenben beteljesedik. Már az Ószövetségben találunk erre - még homályosan - utalásokat. Annál világosabb és félreérthetlenebb az, amit Jézus mond az életről a halál után. Jézus nem kertet: van örök boldogság Istennel azok számára, akiknek földi életét az Isten és embertárs iránti szeretet irányította, viszont van kárhozat, ha valaki szembeesült a szeretet rendjével. Isten végtelenül igazságos, „mindenkinek megfizet tettei szerint” (Mt 16, 2; Jel 2, 23), ugyanakkor végtelenül igazalmas, nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen: „Legyetek igazalmasok, mint Atyátok is igazalmas” (Lk 6, 36). Isten célja nem a megtorlás, hanem a bűnös megtérése: „Jobban örülnek a

kát és halálát mond ezért. Nos ilyen áldás van beépítve a húsvéti Pászkavacsora szertartásába (*Szeder*). A vacsora alatt 4 alkalommal isznak a borral telt kehelyből a család tagjai. A 3. pohár után van egy hosszabb imádság (*Birkat-ha mazon*), amely különös jelentőséggel bír, mert kifejezi az egész ünnep lelki tartalmát.

Az Úr Jézus tehát ezen a húsvéti vacsorán alapította meg az Eucharisziát, amikor a kenyér felett kimondta az átváltoztatás szavait: „Ez az én testem...”, és a borral telt kehely felett pedig: „Ez az én vérem...” Vagyis a kenyér most már az Ő Isten-emberi teste, és a bor az Ő Isten-emberi vére, mégpedig önmagának feloldozása állapotában. Ezzel ő *proleptikus* módon (előre jelezve) megjeleníti másnap kereszthalálát, amikor testéből víz és vér folyt ki. Ez az új húsvéti Bárány áldozata, amelynek következtében megszabadulunk bűneinktől és a haláltól. Mostantól fogva ez az esemény alkotja a Húsvét ünnepének tartalmát, erre kell belekapcsolódnunk nekünk is, amikor az Eucharisziában ez a Jézus valóságosan megjelenik. Erre adja ki a parancsot (*mandatum*) az Úr Jézus tanítványainak: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”

Az Egyház tehát az idők végéig engedelmeskedve az Úrnak, „emlék-ünnepként” végzi az Eucharisziát, megjeleníti húsvéti átváltozását a halálból az életbe, és csatlakozik hozzá, nap, mint nap feloldozva magát és megtapasztalva az új, feltámadt, isteni életet. Ez a megemlékezés nem csupán elméleti visszazugolás a múltba, hanem a múlt eseménynek, a kereszthalálnak és feltámadásnak jelenkori megjelenítése a mi számunkra.

Miklós Attila S. J., püspök

ennyel egy megtérő bűnösnek, mint kilencvenkilenc igaznak, akinek nincs szüksége megtérésre” (Lk 15, 7). Természetes, hogy Isten nem lehet becsapni, ha valaki „csak játssza a megtérést”. A megtérés csak akkor valódi, ha szívből jön, ha az egész ember elfogja, ha tetekben is megnyilvánul. Ami mármost a „porból vagyunk, porrá válunk” elvet illeti, az a testünkre vonatkozik, nem a lelkünkre, amely halhatatlan. A feltámadáskor a test támad fel és egyesül a lélekkel az örök életre, vagy az örök kárhozatra. De azt is jó szem előtt tartani, hogy Isten senkit se kényszerít semmire. A kárhozat - a szeretet teljes hiánya: a tudatos gyűlölet Istennel szemben. Ilyen értelemben mondhatjuk: csak az örök kárhozatra, aki el akar kárhozni. Emberi gyarlóságunk, gyengeségünk, butaságunk - enyhítő körülmény Isten szemében. Ugyanakkor Isten komolyan vesz bennünket, mert szeret minket. Ezért várhatja el, hogy mi is komolyan vegyük, és szeretetével szeretettel válaszoljunk. Ez a sikeres élet titka.

A végére hagyjuk a Temesvárról érkezett harmadik kérdést, amely röviden így hangzik: Szent István királyunk Szűz Mária oltalmába ajánlotta országát és népét. A történelem során rengeteg csapás, szenvedés sújtotta: tatárjárás, török veszedelmek, Mohács, Rákóczi felkelés, 1848/49-es veszteszt szabadságharc, Trianon, kommunizmus... Hol volt a Nagyasszony oltalma és hol van?

Erre néhány szóban válaszolnék: Az a tény, hogy népünk, hazánk mindezek ellenére nem pusztult el, hanem megmaradt és mindig volt ereje az újrakezdésre, történelmi csoda. Ezt nem tudom másnéven magyarázni, mint a Boldogasszony különös oltalmát. Nem vagyok benne biztos, hogy mindig megérdemeltük. De legalább most kellene összefognunk, hogy el ne veszítsük: „...ne feledkezéssel el szegény magyarokról...”

Frank Miklós

Erdő Péter bíboros:

II. JÁNOS PÁL PÁPA EMLÉKÉRE

„Krisztusra bízunk életünket, aki előbb szeretett minket, és Jó Pásztorként életét áldozta értünk” - ezt írta II. János Pál pápa 2004-ben megjelent könyvében. Ő maga is 27 éven keresztül jó pásztorként vezette az Egyházat. Szolgálatára a világban és az Egyházban döntő változások mentek végbe. A II. Vatikáni Zsinat nagyszabású pasztorális programja az élet sok területén konkrét változássá vált. Az ő munkásságának is köszönhető egyházunk szabadságának kiterjedése. Átvezette az Egyházat a III. évezredbe, ahogyan azt a saját különleges küldetésének is tartotta. Karizmatikus személyisége a pápai szolgálat egészen új stílusát valósította meg.

Mi, magyarok is, hívők és minden jóakarató ember, hálaival és tisztelettel gondolunk rá. Ő volt az első pápa a történelemben, aki Magyarországra látogatott. Különösen közel állt hozzánk, Közép-Kelet Európa népeihez. Sok szentet és boldogot adott az Egyháznak, köztük a XX. század vértanúit és hitvallóit, így magyar boldogokat is: Apor Vilmost,

Batthyány-Strattmann Lászlót, Romzsa Tódort. Nagy törvényhozói művet hagyott hátra: a Zsinat irányelvei alapján törvénykönyvet adott ki a latin egyház és a keleti katolikus egyházak számára. Különösen a volt szocialista országokban, de a világon másutt is újjászervezte a hierarchiát, sok új egyházmegyéet és egyháztartományt alapított. A mai magyar püspökök szinte mindnyájan tőle kapták kinevezésüket. Néhányunkat ő maga szentelt püspökké. Ez különleges lelki kapcsolatot jelent számunkra.

Pápaságának ideje alatt jelentősen bővültek az Apostoli Szentszék diplomáciai kapcsolatai. II. János Pál pápa különleges szeretettel és nyitottsággal folytatott párbeszédet a keresztény testvérekkel, de a többi vallások képviselőivel is. Felejthetetlen emlék marad a római zsinagógában és a damaszuszi Omajjád mecsetben tett látogatása és találkozásai, közös imádságai a fiatalok százezeivel és millióival. Sokan, nagyon sokan vagyunk, akik nem csak tiszteltük és csodáltuk, de szívből szeretjük őt.

Személye útmutatás és példakép számunkra: egy Krisztusra bízott élet példája. Ő is elmondhatta Szent Pál apostollal: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen várom az igazság koszorúját, melyet azon a napon megad nekem az Úr.” (2Tím 4,7-8).

VÉRTANÚ MUNKÁSLÁNY BOLDOGGÁ AVATÁS ELŐTT
Megemlékezés Litéren

A második világháború végén Litéren vértanúvá vált munkáslány, Bódi Magda halálának 60. évfordulóján két napos megemlékezésre került sor a Veszprém megyei faluban. Április másodikán az egykori kastélyból lett iskola udvarán megtartott ünnepi szentmisén Paskai László bíboros mondott szentbeszédet s a főpap mintegy ezer helybelivel és környékbeli zarándokokkal együtt imádkozott azért, hogy Bódi Mária Magdolna mielőbb elnyerhesse a helyét a magyar szentek és boldogok körében. A gyönyörű időben megrendezett szabadtéri szentmise szertartásában részt vett Seregély István érsek is.

A vértanú munkáslány boldoggá avatására az első előkészületeket mindjárt a háború után megtették, ám az okmányok „valahol Esztergom s a Vatikán között” elvesztek. A boldoggá avatási eljárás a rendszerváltozást követően indították el újra a veszprémi egyházmegyében. Hogy az odahaza, Füzfőn és Litéren Magdi-ként emlegetett vértanúról nem csupán a környékbeliek tudnak, bizonyoság rá az ÉLETÜNK év végi száma: a különban élő katolikusok püspöke karácsonyi körlevelében Brenner János, Salkaházi Sára és Kaszap István társaságában az egyházi elismerésre váró, „az egyszerű népből fakadó fiatalok” közt említi Bódi Magdát. A 23 éves leányt 1945. március 23-án gyilkolta meg egy „fölszabadító” katona, amiért a néhány évvel korábban örök szüzességi fogadalmat tevő Magda védekezni merészt az erőszakok szemben.

A vértanúvá tett litéri munkáslány Füzfőgyártelepen, a Nitrokémiánál dolgozott. Erős vallásossága kolostorba, valamelyik női rendbe vitte volna, de ezt a családi körülmények lehetetlenné tették (szülei a kilitét igazoló okiratok hiányában nem házasodhattak össze, ezt csak a háború végén, a rendkívüli helyzetben tehetik majd meg). Magdi föltalálta magát, s gyári munkáslányként szolgálta egy-

házát. Nehéz sorsú, sokszor durva munkások között kellett megélnie a vallást, segítenie a rászorulóknak - magyarázta érdeklődésemre Szécsi Ferenc füzfői plébános.

Megszervezte a Katolikus Dolgozó Lányok Szövetsége füzfői csoportját. Ki akart menni a frontra a sebesült magyar fiúkat ápolni, de a gyár nem engedte, szükség volt rá, hát otthon segített: a DL-tagokkal eljárak a rászorulókhöz (például beteg asszony helyett főzni, takarítani), maga is tartott lelkigyakorlatot, együtt fordultak imával Istenhez népünkért, vitte a segélyszállítmányt a füzfői katonai kórházba. Élete arra is példa, hogy nem vallásos közösségekben is lehet vallásos emberhez méltó módon élni - jegyzi meg a lelkipásztor.

A szovjet csapatok bevonulásakor a litéri kastély udvarán kialakított óvóhelyen húzták meg magukat a megszállóktól rettegő asszonyok és leányok. Hogy nem ok nélkül tartottak a magukat utóbb fölszabadítóknak kikiáltó vöröskatonáktól, Magdi vértanúhalála a bizonyosság rá. A földalatti óvóhelyhez érkező két szovjet katona egyike erőszakoskodni kezdett Magdával, mire a fiatal lány védekezni próbált és elfutott. A „felszabadító indulatában” megsértett, földühödött fegyveres több lövéssel agyonlőtte Magdát, aki az udvarán adta át lelkét a Teremtőnek. Utolsó szavai rákerültek a bronz mellszobor márvány talapzatára: „Uram, Királyom! Végé magadhoz”. A Lesenyei Márta Munkácsy-díjas szobrászművész által alkotott mű márvány talapzatán, Magda vértanúhalálát érzékelte, golyó ütötte sebek - lövés sorozat okozta nyomok - láthatóak.

Mivel Bódi Magda vértanúságának emléknapja, március 23. idén nagyszerdára esett, később tartották a megemlékezést. Április 2-3-án az évforduló alkalmából tanácskozást rendeztek a huszadik század boldoggá avatott és boldoggá

ISMERJÜK MEG PÁPJAINKAT

Ismerjük meg papjainkat című sorozatunkban bemutatjuk a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálatban működő papjainkat. Bemutatásuk egyben meghívó arra, hogy a külföldön lakó, esetleg ideiglenesen külföldön tartózkodó magyarok, illetve magyarul beszélő fiatalok, tanulók, munkakeresők Magyarországról, a Kárpát-medencéből vagy a világ bármely országából, igénybe vegyék lelkipásztori és egyéb szolgálataikat távol a hazától, az idegenben.

Kühár Ede bencés tanár, magyar lelkész és gyónató Mária-cellben. Megbízását a máriacelli házfőnök kérésére, a pannonhalmi főpapától kapta. A Pannonhalmi Főapátság bencés papja.

Kühár Ferenc, szerzetesi neve Ede (Eduard), 1928. május 28-án született Pártosfalván (jelenleg: Prosenjakovci, Szlovénia). Általános iskoláit szülőfalujában végezte, 1934-től 1939-ig, szlovén nyelven. A gimnázium első és második osztályát 1939-től 1941-ig Mura-szombatban végezte, ugyancsak szlovén nyelven, 1941-től már magyar nyelven a harmadik osztályt. A szaléziak diákotthonában lakott, majd 1942-től 1944-ig Kőszegen tanult, aztán Pannonhalmán, ahol 1945. február 25-én felvételt nyert a bencés rendbe és 1947-ben érettségi diplomát szerzett.

1946. november 5-én egyszerű fogadalmat, 1949. november 5-én ünnepélyes fogadalmat tett. Papp Kálmán győri püspök szentelte pappá Pannonhalmán, 1952. június 27-én. Újmiséjét két nappal később Tiszaujfaluban - jelenleg Istvánújfalun - tartotta.

Az egyház és állam közti megegyezés után, 1951-ben a rendből elsőként került

Kühár Ede OSB

a budapesti Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem Természettudományi Karának biológia és kémia szakára, ahol 1955-ben államvizsgázott és szaktanári diplomát szerzett.

1955. szeptembertől 1957. augusztusig Pannonhalmán a bencés gimnáziumban, majd 1957. szeptembertől 1994. július 13-ig a győri bencés gimnáziumban volt nevelő és

biológia-kémia tanár. Ezután lett magyar lelkész és gyónató Mária-cellben, ahol a magyaron kívül, még szlovén, német, horvát és szlovák nyelven is gyónat, és segíti a zarándokokat.

Évente egyszer az 500-600 példányban megjelenő, máriacelli levelével értesíti a zarándokokat és a plébániákat a Sár-lós Boldogasszony nap körüli és az őszi nagy máriacelli zarándoklat dátumáról.

Magyar szentmisét tart a zarándokok részére előzetes kérés, bejelentés alapján.

Érdeklődni: P. Eduard Kühár OSB, Bazilika Mariazell, Benediktiner-Superiorat, Pf. 11. A-8630 Mariazell, T.: 03882/2595, Fax: 03882/2595-20. E-mail: p.eduard@basilika-mariazell.at

Cserháti Ferenc

avatás előtt álló magyarjairól, utcát neveztek el Bódi Magdáról, a vértanúság helyén fölavatták a tiszta és bátor katolikus munkáslány szobrát, a lelövés helyét emlékfával jelölték. Emlékiállítás is volt, és a templomban fölszentelték a Magda életét ábrázoló festett üvegablakokat. A litéri sírkerten ennyi áll a márványkrisztus: „Bódi Mária Magdolna 1921-1945. Boldogok a tiszta szívűek, ők meglátnak Istent”.

(Aki többet akar megtudni Bódi Magdáról, egykori füzfőgyártelepi lelkipásztori egyikének, Temesi József jüzustársasági atyjának a „Tanúságtétel liliummal, vérel - egy gyári munkáslány élete és vértanúsága” című, a Szent Gellért Kiadónál megjelent könyvéből tájékozódhat.)

Sarusi Mihály

KÜLÖNÖSEN KÖZEL ...

Folytatás az 1. oldalról

köszönhető a szerzetesi élet, az iskolák, az oktatás fellendülése. A Szentatya példát mutatott az ökenikus lelkületre, amikor Debrecenben tiszteltet a gályarab prédikátorok sírjánál. Példát adott a nyíltzívű párbeszédre, amikor találkozott a hazai zsidóság képviselőivel, a kultúra és a tudomány embereivel.

Megállt Mindszenty bíboros sírjánál Esztergomban, ellátogatott Budapestre, Pécsre, Szombathelyre, Debrecenre, Máriapócsra, Győrbe és Pannonhalmára, látogatásával reményt öntött a szívünkbe. Batthyány-Strattmann Lászlót, Apor Vilmost és Romzsa Tódort boldoggá avatta, boldog Hedviget, Kingát és a kassai vértanúkat a szentek sorába iktatta.

Bátorította a katolikus oktatást és felsőoktatást, amikor 1999-ben pápai alapítványt emelte a Pázmány Péter Katolikus Egyetem.

A római magyar kápolnát megnyitotta a Szent Péter bazilikában. Ismert minket és ismerte a sorsunkat, a nyelvünket, a kultúránkat, az élet és a család tiszteletét hazánkban a szívén viselte. Tavalgy Pünkösdkor személyes levelet és áldást küldött a csiksomlyói zarándokoknak.

Különösen köszönjük azt az üzenetét, amelynek szavai ma is olyan aktuálisak a számunkra: „Kedves magyarok! Arra van szükség, hogy mindannyian egyetértésre jussatok az igazi humanizmus olyan alapvető értékeiben, mint az igazság, az igazságosság, a szabadság, a kölcsönös tisztelet és a szolidaritás. Olyan értékek ezek, amelyeknek a gyökere a Jézus Krisztus megváltoztató kegyelme által felemelt és megerősített emberi természetben van”. Köszönjük, Szentatyánk, hogy itt, a gyász órájában most mindannyian testvéreként együtt lehetünk - mondta beszéde végén Erdő Péter bíboros, magyar prímás. MK.

MEGKEZDŐDIK A KONKLÁVÉ

Lapunk megjelenésével egy időben, 2005. április 18-án, délután fél ótkor - a bíborosok általános ülésének határozata szerint - megkezdődik a konklávé, és az Ordo Rituum Conclavis rendelkezése szerint a bíborosok esküt tesznek az új római pápa megválasztására.

A bíborosok 16 óra 15 perckor indulnak körmenetben a Vatikáni Apostoli Palota első loggiájára, innen a konklávé színhelyére, a Sixtus-kápolnába mennek, ahol a Veni creator himnusz eléneklése után az előírások szerint esküt tesznek. A körmenetben a választó bíborosok közül részt vesz a konklávé titkára, a pápai liturgikus szertartásmester, a rangidős bíboros titkára, az elmélkedést tartó pap, a szertartásmesterek, diakónusok, ministránsok és az énekkar.

16 órától kezdve a Sixtus-kápolnába a következő személyek léphetnek be: az államtitkárság helyettese, az államokkal való kapcsolatok titkára, a Pápai Ház prefektusa, két sekrestyés szerzetes, a gyónatást végző papok és a Svájci Gárda parancsnoka. Jelen lesznek továbbá a különböző szolgálatokat végző személyek: a Svájci Gárda, egészségügyi személyzet, fotósok. Képviseletti magát a Vatikáni Rádió, a CTV és a Szentszék sajtóterme. VR/MK

Gyermekeknek

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

Kedves Gyerekek!

Elfoglaltságom miatt, már régen nem írtam nektek, de most a tavaszi fáradság idején úgy érzem, hogy újra kell jelentkezem. Valami olyanról szeretnék beszámolni, amitől az ember boldogabb lesz, amitől az ember társakkal lehet együtt, sokáig egészséges és jókedvű marad. Talán már ki is találtátok, hogy a sportról van szó.

Öt éves korom óta úszom, ma nagyon jól tesz az egészségnek és a fejet is frissen tartja. Később átváltottam a vízilabdára, mert csapatban szerettem volna játszani, hogy több társammal együtt élvezhessem a küzdés örömeit. Az edzések és versenyek alatt jó barátokra tettem szert. Észrevettem, hogy osztálytársaim közül, akik nem sportolnak, csak a TV

előtt ülnek, és szabadidejüket nem tudják hasznosan kihasználni, rosszkedvűek és magányosak.

A sportot nem lehet megenni! Az ember erősebb, fegyelmezettebb lesz, megtanul másokkal együtt dolgozni. Az elért siker csapatmunka, az egymáshoz való alkalmazkodás eredménye. Erre későbbi életünkben is nagy szükségünk lesz.

Most, hogy itt a tavasz, szívesen járok kerékpárral az iskolába. Alig várom, hogy kissé felmelegedjen az idő és szülemmel, testvéremmel a tavakra menjünk szőrfölni, vagy cserkészársaimmal kirándulni a hegyekre. Olyan gazdag a sportolási lehetőségek tára, hogy mindenki választhat kedvére valót magának. Ép testben ép lélek!

Szeretettel: **Józsa Péter** tanuló

Fiataloknak

NEM HAGYLAK ÁRVÁN TITEKET

Amikor ezeket a sorokat írom, II. János Pál pápát gyászoljuk. Ki nem élt még át valamit hasonlót, azt a keserű, szomorú érzést, amikor búcsúzunk, búcsúzunk kell valakitől, aki nagyon sokat jelentett számunkra. Ismerjük hétköznapjainkból is: állunk a vasútállomás peronján, a vonat indulásra kész, az ajtókat, ablakokat bezárják, majd fütty harsan, s a vonat lassan nekilődül. Még egy pár szeretetteljes szó, egy intés. Aki a vonatban ül, ismeri úti célját, várakozással néz a jövő elé, mi maradunk, a viszontlátás édes reményével. Elment, mi maradunk.

Hüsvét 6. vasárnapján olvassuk Szent János evangéliumában: „Nem hagylok árván titeket”. Jézus mennybemenetele előtt búcsúzik tanítványaitól. A Mester nélkül, kiszolgáltatva, árván, félelem járja át szívüket, hiszen minden megpróbál-

tatásban, veszélyben, támaszuk volt. Kiállt mellettük, enni adott, ha éhség gyötörte őket, vigasztal, bátorította őket, ha kételkedtek. A Mester tudja: nem mehet el, nem hagyhatja magára tanítványait, mert akkor elvesznek. Senki, az apostolok, a tanítványok sem tudják egyedül hordozni Isten országának terheit. Ha már Ő nincs, kell valaki más, aki melléjük áll, aki vezet, erősít, megvilágosít és reményt ad. Jézus végtelen szeretete, gondoskodó jósága válik valósággá a megígért Vigasztalóban, a Szentlélekben, „akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja és nem ismeri őt. De ti megismeritek őt, mert nálatok marad” (Jn 14, 17). A Szentlélek nálunk marad, ő bennünk van, közösségeinkben, Egyházában, örömeinkben és gyászunkban egyaránt.

Pál atya

BICIKLI-EMLÉKEK

Édesapámnak, aki félárván, nagyon nehéz gyermekkorra tekintett vissza (iskoláit és később az orvosi egyetemet is saját erejéből végezte el), az volt a pedagógiai elve, hogy semmit se szabad „ingyen” adni-kapni, mindenért meg kell dolgozni, mindent ki kell érdemelni.

12-13 éves koromban, kerékpár utáni ácsingózásomat, ennek megfelelően, szigorú feltételhez kötötte:

- Ha megtanulsz biciklizni az én gépem (az összekötő rúd alatt bedugott lábbal, mint a parasztyerekek, vagy „fériasan”), kapsz egy szép, női kerékpárt.

Mindenki hitetlenkedve nére próbálkozásaimat, amelyek házunk lejtős (!) udvarán gyakori hasra esésekkel végződtek.

Édesapám már el se tette rendelőjében a sárga antiszeptikus port, a kötszert, mert tudta, hogy sűrűn jelentkezem kezelésre a térdkép minden alakzatát mutató térdemmel.

Noha egyensúlyérzésem nem volt a legkitűnőbb (későbbi életemben legurultam számos lépcsőn, ami álmodozásom, struwelpéteres figyelmenlenségem számlájára is írható), nem adtam föl. Konok következetességgel gyakoroltam minden nap, elhanyagolva a szokásos játékokat.

Három évvel fiatalabb Ági unokahúgomat és az akkortájt gyakran a mi gondjainkra bízott, szőke, szeplős fiúcskát. Dec-kelmann Ferit (a háztartásban segédkező Hibácskóné unokáját) mindez nagyon bosszantotta. El volt rontva a napjuk, nélkülem nem tudtak magukkal mit kezdeni.

- Ügysem tanulsz meg! Ügysem tanulsz meg! - hajtogatták mély meggyőző-

déssel a virággy szelét jelző, fehér kő-kockákon üldögélve, miközben én le-föl karikáztam, nemegyszer nagy robajjal nekiütözve a bejárati kapunak.

De mivel már akkor is igen kemény fejem volt, erőfeszítéseimet siker koronázta, sőt idővel Ági unokahúgomat is rákapattam a biciklizésre.

A háború előtt és alatt Balatonkenesén igen nagy társadalmi élet folyt.

A férjek ugyan Pesten dolgoztak (akkor ilyen volt a „divat”), de a feleség a gyerekekkel az egész nyarat a „magyar tenger” partján töltvén, kialakultak visszafordító, tartós kapcsolatok.

Nekünk is megvolt a „bandánk”. A lányok - Istvánffy Lilla (Licy), Székely Elvira (Buci), Farkas Márta, a három Marika-lány (Zsuzsi, Cicu, Erzsók) - nagyon összetartottak, a fiúkat pedig a pillanatnyi „harc” helyzetnek” megfelelően, hol barátként, hol ellenségként kezeltük. A legzajosabb volt köztük Rétháti Ferenc (Ríke), akibe mindnyájan egy kicsit szerelmesek is voltunk. Kátay Béla, Jenci és néha a nálunk valamivel idősebb Dedinszky János is részt vett az „eseményekben”.

Ezek főleg a strand zezugos kabin-sorai közt zajlottak, és persze a vízben, ahol Édesapám „Aspirin” nevű, evezős bárkájá játszott a „hadihajó” szerepét.

Este, sokszor az éléskamrában rendezve - a sok úszás, hancúrozás után -, egy kis „elővacsorát”, mindenki kerékpárra pattant, s neki a tópartot szegélyező országútnak (az autóforgalom annak idején még nem volt félelmetes).

A cél rendszeren a vasútállomás és környéke volt, főleg szombatoként, tele lévén férjükre várakozó asszonyokkal, gyerekekkel.

A fiúk természetesen „produkálták magukat”, hogy felkeltsék a lányok érdeklődését és csodálatát, de ezek a virtuskodások néha csúfos kudarcra, hatalmas bukfencekkel végződtek.

1944 nyarán, a bombázások elől vidékre menekülve, Pilisen is nagy hasznát vettem a kerékpárnak. Kovács Ili barát-nómmal bebarangoltuk az egész környéket. A nyáregyházai kövesúton egyik kezünkkel a kormányt fogtuk, másikkal az elmaradhatatlan szájharmonikát, amelyből fülsértő macskazenét csikartunk ki. Zörögtek mögöttünk a pléh tejeskanak, s babos szoknyánkat gömbölyűre dagasztotta a szél.

Kijártunk a falun áthaladó katonavonatokhoz is. Kamaszos cserfességgel el-társalogtunk a frontra induló, elszontyolodott magyar és német katonákkal.

A háború után, midőn Kenese kihalt, csendes lett, Pesten meg veszélyessé vált az élet, egyre kevesebb szerepe lett életben a kerékpárnak.

Nem is volt saját gépem, csak unokabátyám, a nyalka folyamórtiszt, Bihar Árpád, biciklijét csement el időnként. A városban azonban gyakoriak voltak az ellenőrzések, igazoltatások, és az ilyesmiről könnyen „rá lehetett fázni”...

Volt úgy, hogy Mimi nagynénémnek (aki keresztanyám is volt) kellett engem kiváltania az őrszobáról.

Saáry Éva, Lugano

MAGYAR EMLÉKHELY FRANCIAORSZÁG SZÍVÉBEN

Szinte Gábor festőművész falkép-sorozata II. Szilveszter pápáról, a Szent Koronáról és Szent István királyról hamarosan Franciaországba kerül Saint-Simon templomába, ahol Magyarország évszázadokon át bemutatkozhat Európa egyik legszebb és leglátogatottabb helyszínén. Előtte azonban, idén január végén, a Magyar Emlékekért a Világban Egyesület és a Magyar Kultúra Alapítvány szervezésében, a hazai látogatók is megtekinthették monumentális falkép-sorozatát. A „Magyar emlékhely születik Franciaország szívében - ahol egy pápa látta meg a világot” című kiállítás anyagát Szinte Gábor II. Szilveszter pápa életjáról festette, 2003-2004-ben. A 110 nm-es festmény-sorozatot a művész tiszteletjéül nélkül készítette, kifejezve a magyar nép tiszteletét a legnagyobb francia pápa iránt.

Mint ismeretes, II. Szilveszter pápa, az ezredév pápája, 1000-ben koronát küldött István fejedelemnek. Ezzel Magyarország Európa keresztény országainak sorába iktatta. A művész képein bemutatja a Magyar Szent Korona alakjait, a pápa adományát, amely ezer éven át kísérte és óvta Magyarországot.

A falkép-sorozat elkészítésének története különleges. Mádl Ferenc köztársasági elnök 2001-ben, első franciaországi látogatása alkalmával megkoszorúzta II. Szilveszter pápa emlékművét. A gesztus a francia nemzet számára nyilvánvalóvá tette a pápa és a magyar nép kapcsolatát. Ekkor kapta meg Szinte Gábor a megbízást Saint-Simon polgármesterétől, s ő azóta tizenkét képet festett Szilveszter pápa életjáról. A sorozat első képe a fiatal pásztorfiút ábrázolja, akiből később Reims püspöke, és Ravenna érseke lett. Majd II. Szilveszter pápa néven koronát küldött Szent Istvának. A festményeken látható István megkoronázása, valamint maga a Szent Korona.

A 12 festményből álló sorozat 2005. őszén kerül végleges helyére Saint-Simon

templomába, ahol összelelt magas rangú vendégek jelenlétében szentelik fel.

Mint ismeretes, a legenda szerint II. Szilveszter pápa a magyar küldöttek érkezése előtti éjjel álmot látott: megjelent neki Gábrriel arkangyal, és arra intette a pápát, adjon koronát a másnap Pannóniából érkező küldötteknek, fejedeljük számára!

Szinte Gábor festőművész 1928. augusztus 18-án született Angyalföldön. Apja erdélyi kisbirtokos nemesi familia, „sepsikőröspataki” előnévvel. Anyja, Erdélyi Vilma Csikménáság szülötte. 1951-ben szerezte meg diplomáját. Először 1957-ben állított ki a firenzei Uffiziiben, majd a Palazzo Strozzi-ban. Már a kiállításon meghívást kapott Kairóba, Milánóba és Párizsba. Ehhez azonban hontalan útlevelet kellett volna kérnie. Döntenie kellett: menedékjog vagy hazatérés. Az utóbbit választotta. A hazai fogadtatásra így emlékezik vissza: „A határon mestersen vetkőztetve néztem, hogyan tépi össze egy ÁVH-s tiszta a Firenzei Akadémián kapott bizonyítványomat. Hazaérkeztem...” MK

PÜNKÖSDŐLŐ

*Mi van ma? Mi van ma?
Piros pünkösöd napja,
Annak is, annak is
A legelső napja.
Bazsarózsza-bimbók
Fesledezésének
Örvendj hát, örvendj hát,
Bűbanatos lélek.*

*Ámulj el, bámulj el
Zöld selymén a fűnek,
Kék selymén az égnek,
Vakságán a bűnnek.
S körülfog az ünnep
Zengő ragyogással,
Meggzáll a Szentlélek
Galambszárnyalással.*

*Akarj hát, akarj hát,
Megriasztott ember,
Ünnepelni végre
Ünnepelő víg kedvvel,
Elszorult szívvednek
Sztűnjön remegése,
Tekints a határban
Zsendülő vetésre.*

*A búza, az árpa
Kalászat kihányta,
Hűsével hívogat
Ifjú erdők sátra,
Tüdőről a rozsdát,
Szivedről a szennyet
Most letakarítja
Egyetlen lélegzet.*

*Lépj hát ki, áradj ki
Fogyó-önmagadból,
Mint patak medréből,
Mint sugár a napból,
Lengsd meg, lengsd meg
Béna lelked szárnyát,
Gondjaid felhőin
Galambként cikázz át.*

*Nyíljanak, nyíljanak
Éldugult füleid,
Hallj meg Tanítványok
Tüzes beszédeit.
Közélt, közélt
Mennyeknek országa,
Mindenki beléphet,
Aki méltó rája.*

*Leszakadt lakatok,
Megoldódott nyelvek,
Befogadó szívek
Együtt ünnepelnek.
Fák, füvek, virágok
Ékes madárkarral
Versenyt énekelnek
Iszonyattal, bajjal.*

*Túlharsogják mindjárt,
Ha mi is beállunk,
Ha már egyszer mi is
Hangunkra találunk,
Ha megszólalatiuk
Pünkösdi nyelvünket,
S fejünk megaláztatva
Küárjuk szívünket.*

*Mi van ma? Mi van ma?
Piros pünkösöd napja.
Megoldódott nyelvek
Áldott csodanapja.
Mégváltás adatai
Zsidónak, pogányoknak,
Ki Jézusban meghal,
Krisztussal feltámad.*

Szentimrei Jenő (1891-1959)

Madridi levél

LOVAS SZOBOR

Márciusban az éj leple alatt leszerelték és elszállították Franco tábornok, - azelőtt generalísimusz és „caudillo” - lovas szobrát. Gyorsan ment, de nem zökkenőmentesen: az illetékesek ugyanis elmulasztották értesíteni a városi rendőrséget, s így az először meg akarta akadályozni a dolgot. Minden esetre hajnali fél három felé már be is fejeződött minden. (A véletlen úgy hozta magával, hogy a közelben adtak vacsorát a 90 éves Santiago Carrillo, egykori kommunista pártvezető tiszteletére. Így annak egyik-másik résztvevője is szemtanú lehetett.) Másnap sok idősebb személy virágot vitt az üres talapzathoz, fiatalok pedig énekeltek és zászlókat lengettek az „előbbi rendszer” most „nem alkotmányosnak” tekintett címerével.

Sokakat talán meglep, hogy Francónak még volt Madridban szobra. Igen, volt, mert a rendszerváltozás után diplomatiszabb és költségesebb „megoldást” választottak: az emlékművet helyén hagyták, de közelében szobrot emeltek két emigrációban elhunyt, volt szocialista miniszternek, Largo Caballero-nak és Prietónak. Minden esetre ló nélkül. Sokan csak most tudták meg, hogy a Franco-szobor tulajdonosa a madridi egyetem volt. Eredetileg az Egyetemi Város bejáratát képező diadalív előtt akarták felállítani az 50-es években, s talapzatát fel is építették. Akkor juotak arra a megállapításra, hogy mégiscsak jobb volna olyan helyre tenni, ahol nem járnak naponta rakoncátlan diákok ezrei. Így került aztán az Új Minisztériumok nagy tömbje előtti térre.

A most történet kapcsán utcajával jelentek meg a sajtóban az olvasólevelek. Francot ugyan nem védte bennük senki, - a számos újságcikkben sem, - viszont a kormányzat szemére vetették, hogy éppen ezt a „tisztogatást” tartotta fontosnak, amikor másutt megtűrt alkotmányellenes megnyilvánulások és jelképeket, - a Baszkföldön! - és oldalakat akart kitépni Spanyolország történetéből. Akadt olyan is, aki a mai spanyolokat „Franco örökösének” tekintti: ő vezette be megint a királyságot, idejében léptek be az ENSZ-be, kötötték szövetséget az Egyesült Államokkal, számolták fel a spanyol gyarmatokat, egyengették az utat az Egyesült Európa felé...

Megint egyszer behizonyosodott, hogy mindenki arra emlékszik, amire akar, a többi mintha sohasem létezett volna. Egy bíró a győztesek túlkapasait akarja kivizsgálni - hatvanhat évvel a polgárháború vége után -, mások García Lorca szobrait szeretnék kihantolni a közös sírból. A másik oldalon mintha semmi rosszat nem tettek volna. A La Mancha-i községben, ahová járt szoktam, 104 név van az „elcsesztett emlékművén”, közöttük több pap és nő. Egyikük sem esett el harcban...

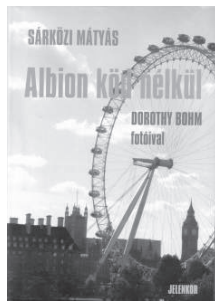
Spanyolország lakosságának túlnyomó többsége, - a százalékot hirtelenében nem tudnám megadni, - a polgárháború után született. De úgy látszik, még több időnek kell eltelnie, míg arról a testvérharcról tárgyilagosan tudnak írni-beszélni. Meg arról a lovas szobor nélküli maradt tábornokról, aki végrendeletében is „az Egyház hű fiának” nyilvánította magát, de azért alkalom adtán cenzúráztatta a pápát megnyilatkozásait.

Különbözik az említett, éneklő fiatalok nagyobb veszélyt nem jelentenek, - a virágot vivő öregek sem. Sem országos, sem községi választásokon nem nyertek soha egy mandátumot sem. Már csak azért sem, mert négy különböző falangista párt szokott egyszerre fellépni.

S hogy el ne felejtsem: a sajtóban lehozott egyik olvasólevél szerzője kérte, ha senkinek nem kell, adják oda a lovas szobrot neki. Ő majd megbecsüli.

Rónai Zoltán

ALBION KÖD NÉLKÜL

Londoni levelezőnk újabb kötettel állt a magyar-nyelvű olvasóközönség elé. A pécsi Jelenkor Kiadó gondozásában - az európai fotóművészet „nagy öregjének”, az egykori Königsbergből Angliába emigrált Dorothy Bohm-nek érdeklődést felkeltő fekete-fehér felvételeivel illusztrálva - adta közre karcolatait Nagy-Britanniáról. Már a közel 200 oldalas kötet címe is arra utal, hogy a szerző, Sárközi Mátyas nem akar „ködösíteni”. Az Albion köd nélkül című könyv lapjain élesen kirajzolódik a magát ma is hivatalosan Egyesült Királyságnak nevező szigetország jelene és múltja. A szerző nem titkolja, hogy a cikkek zöme eredetileg a londoni BBC magyar műsora számára készült, következésképpen fontos szempont volt számára, hogy felkeltse azoknak az érdeklődését is, akik sohasem jártak Nagy-Britanniában, de azoknak is tudjon újat mondani, akik személyes tapasztalatból ismerik az angol valóságot. A karcolatokon átsüt, hogy szerzőjük magyar, aki ugyan élete nagy részét már Londonban töltötte, de - a szellemi-családi örökségből kifolyólag - ízig-veéig pesti, ezért előszeretettel domborítja ki az események magyar vonatkozásait. Nemcsak a magyar

anyzik a kötetből a pontos utalás a brit uralkodó családnak magyar felmenőjére sem, közben pedig némi bepillantást nyerünk Erzsébet királynő magánéletébe is, megtudva, hogy előszeretettel hallgatja a BBC hölgyeknek szánt délutáni műsorát, amely folytatásokban közölte az 56-os szabadságharc után Londonba menekült humorista, Vajda Albert önéletrajzi regényét. A szerző autóbalesetéről és az ebből eredő vakságáról szóló mű alighanem annyira megrendítette a királynőt, hogy a rákövetkező esztendőben Vajda Albert is meghívott kapott a Buckingham Palota kertjében minden nyáron megrendezett nagyszabású fogadásra. Sárközi Mátyas Albion köd nélkül című könyve azon túl, hogy kézen fogja, és valósággal lebilincseli az olvasót, erkölcsi üzenetet is továbbít, amikor azt is kiemeli - például az angol értelmiséggel kapcsolatban -, hogy a kultúrában, tudományban és technikában nemcsak nagy tradícióra tekint vissza, hanem egyre inkább globális összefüggésekben gondolkodik, és nemcsak országjobbítás, hanem - úgymond - világgjobbításon fáradozik. (Sárközi Mátyas: Albion köd nélkül - Jelenkor Kiadó, Pécs 2004.)

Vincze András

SZENTEK BÖLCSŐJE - MELENCE

A közép-bánáti falu, Melence, 1945-ig Elemér leányegyháza, két lelki hitvatást is adott az egyháznak. A falu imaházát látogathatta az 1900-as évek elején a Bogner és Györgypál család is: Bogner Mária Margit vizitációs nővér - boldoggá avatása folyamatban - 1905-ben született Melencén; Györgypál Albert ugyan csak e faluban látta meg a napvilágot - boldoggá avatását tavaly indították be a nagyváradi egyházmegyéhez. A régi, összedőlő imaház helyére 1971-ben családi házat építettek, egy különbejáratú helyiséggel (lásd képünk). Napjaink

ban ez a szoba az imaház, amelyet Szent Péter és Pál tiszteletére szenteltek. Erős Lajos könyvében - Adalékok a Zrenjanini -

Nagybecskerekreki Egyházmegye történetéhez - a hívek száma 1983 végén a következő módon alakult: a 102 hívőből 67 magyar, 31 horvát, 2 német, 1 szlovén és 1 bolgár nemzetiségű volt. A Huzsvár László székespüspök által szerkesztett és 2000-ben megjelent „A Nagybecskerekreki Püspökség Évkönyve” szerint, a hívek száma körülbelül 70.

A lelkipásztor - Tietze Jenő prelátus és Szemerédi Pál káplán - Nagybecskerekreki jár ki, s mutat be szentmisét, a téli hónapok kivételével - vagyis decembertől csak a következő év áprilisában találkoznak a hívek lelkipásztorokkal az imaházban. Tavaly volt olyan alkalom, hogy a káplán, s az akkor még pappá szentelésére váró diakónus, egy hívőnek misézett, de arra is volt példa, hogy a kikerülő lelkipásztor zárt imaház fogadta. Amikor e sorok írója decemberben plébánosával Melencén járt, három hívőt talált az

imaházban. Egyikük, a sekrestyési teendőket el látó Polyák Klára volt, akinek családjában még a nagyanyja idejéből női ágon öröklődik ez a tevékenység. A másikkal egy Horvátországból Melencén férjnél levő hölgy, aki a nála vendégeskedő, idős édesanyját kísérte el a szentmisére. A hideg imateremben az oltár mögött hatalmas repedés ékeltlenkedik a falon, a kis ablakok egyikét istentisztelet alatt nyitva kell tartani, hogy az áporodott szag valamelyest enyhüljön. A szentmisén parányi mécsesek világítottak, s Jenő atya úgy prédikált a három léleknek, mintha telt székesegyháznak mondaná szentbeszédét. Ezúttal horvát nyelven, tiszteletből a két horvát hívő, és a magyar nevű, de anyanyelvét már használni nem tudó sekrestyés iránt.

Kovács Szószill

...Egy óra sok,
S az örökkévalóság is kevés
egy anyának, aki várja a fiát.
Reményik Sándor

Londoni levél

ERKÖLCSŐS

TÁRSADALOM

Angliában e hó elején általános választás lesz. Mikor e sorokat írom, még nem tudható, elkezd-e harmadik kormányzati ciklusát a szocialista labour párt, vagy hátrányukat ledolgozva befogják, netán megelőzik a konzervatívok. Nem is az a célom, hogy e londoni levélben „borítékoljam” helytálló, vagy helytelen jóslatomat az eredményt illetően. Egyelőre arról ejtenék néhány szót, hogy Angliában most, még a választás előtt, mintha azt tapasztalnánk, hogy feltűnt befolyásoló tényezőként a közérkölcény. Valahogy úgy, mint Amerikában. Ha a politikában sok a hazugság és az irritáló manipuláció, akkor az emberek egyszerűen áhítóznai kezdenek a becsületes állami élet és kormányzás békéjére és nyugalmára. Ez, gondolom, minden országban így van.

Tony Blair miniszterelnök képességei olykor államférfiúi magasságokba emelik őt, máskor viszont olyan manipulatív, hogy semmi nem riad vissza. Bizonyos, hogy az iraki háború megkezdésének a módja nem volt valami tiszta dolog. Hamis érvekkel vitte harcba az angol katonákat. A cél a Szaddam Huszejn-rezsim megbuktatása volt az iszlám visszaszorítása érdekében. Ezt helyeslehetjük is, de Angliában nem csak a pacifistákat képesszette el, hogy Blair az iraki tömegpusztító fegyverek óriási veszélyéről szónokolt, miközben talán maga is tudta, hogy ilyenek már nincsenek.

Nem politizálni kívánok az ÉLETÜNK hasábjain, ez a bevezetés csak azt szolgálja, hogy háteret nyújtsak a közérkölcösök, az ország vezetői moralitás iránti igény nagyfokú angliai megérődséhez, ami, mint fentebb jeleztem, választás előtti meghatározó tényezővé nőtte ki magát. Legszenvedelmesebb megnyilatkozása ennek az abortusz ügye. A konzervatív párt az élet minden területére kiterjedő, részletes kormányzati tervek tereteket a választópolgárok elé, ismertette, hogy miként fogja intézni az államügyeket, amennyiben megnyeri a választást. Az abortusz-kérdésben az az állásfoglalása, hogy a magzatelhajtást korlátozni kell, a „kegyes halált”, az eutanáziát pedig helytelen lenne „en bloc” törvényessé tenni. Az abortusz-kérdésben azonnal a konzervatív párti elgondolás mögé állt Cormac Murphy-O'Connor angolai katolikus egyházfő, Westminster érseke. Azt a nézetét fejezte ki, hogy Michael Howard pártja tesz lépést a helyes irányban. Egyesek emiatt bírálni kezdték a bíborost, mondván, hogy nyíltan az ellenzék támogatója lett, pedig az egyházak nem szoktak ilyen módon beavatkozni a politikába, különösen hettekel a választás előtt. De hát mi egyebet tehetett volna, amikor katolikus felfogás szerint az abortusz az emberi élet kioltásával egyenlő?

A brit miniszterelnök, akiről egy korábbi levelemben már megírtam, hogy erősen gondolkodik, átérjen-e anglikánról a katolikus vallásra, állhatatosan nyilatkozgat arról, hogy ő személy szerint ellenzi az abortuszt. Am ez nem akadályozza meg abban, hogy a parlamentben minden alkalommal az abortuszt könnyítő törvény mellett szavazzon. Tíz alkalommal tett már így Blair, s ezért az előző angolai katolikus egyházfő, a néhai Basil Hume bíboros is megírta.

Minderről természetesen bőven olvashatunk ezekben a napokban a brit sajtó hasábjain, s az egyik kommentátor Daniel O'Connell-t, a XIX. századi ír moralistát idézi, aki azt mondotta, hogy „ami erkölcsileg helytelen, az politikailag sohasem lehet helyes”. Ennek a mondanak a szelleme rányomta a bélyegét a Viktória királynő korabeli Angliára. Azután a brit politika egyre pragmatikusabbá és szkeptikusabbá vált. Bigottságra természetesen nincs szükség, de valóban nem lenne rossz dolog, ha a megmutakozó általános igény kényszerítené a politikusokat arra, hogy ugyan ne legyenek már olyannyira irritálóan linkek.

Sárközi Mátyas

AZ EUCHARISZTIKUS VILÁGKONGRESSZUS MAGYARORSZÁGON 1938-BAN

Tizenöt éves gimnazista voltam, a budai Szent Margit Intézet tanulója, amikor Budapesten rendezték meg a 34. Eucharisztikus Kongresszust, amelyen az egész ország társadalmát részt vett. Párosult az év Szent István király halálának 900 éves évfordulója ünnepével, s ezért még nagyobb jelentősége volt.

Az előkészületek őrjási szervezésekben nyilvánultak meg. Az Előkészítő Főbizottság 14 albizottsággal dolgozott együtt, amelyben részt vettek nemcsak püspökök, egyháziak, hanem világi előkelőségek, egyetemi tanárok, a „rector magnificus”, sőt katonai részről tábornokok is. Országszerte triduumok voltak, templomokban, egyházközségekben, iskolákban, gyárakban. A Művészeti Bizottság a Műszaki Bizottsággal kidolgozta a Hősök téri felépítendő oltár terveit, valamint a hidak díszkiváltságát. A Vendégfogadó Bizottság biztosította az ideszerelőt bel- és külföldi tömeg elszállásolását. Különösen sokat segítettek ebben a cserkészcsapatok. 1.800 cserkészből ezernyelőszáz állandó szolgálatot nyújtott. Kiemelkedő volt a MÁV szervezési munkája. A menetrendszerű járatok mellett még nagy tömegeket szállított különvonatokat is indított, mintegy 70-t.

Minden előkészület megtörtént tehát a pápai legátus fogadására. Ez volt egyik kitörölhetetlen esemény ifjúkori életemből, amelyre ma is tisztán emlékszem. A Keleti pályaudvar érkezési oldalán sűrű, hatalmas zászlók sorakoztak függőleges rudakhoz erősítve. Bent a csarnokban, a vágány mellett felsorakozó katonai díszsereg, a zenekar, a kormány miniszterei, közjogi méltóságok, főpapok sorfala előtt, közvetlen közel a Kormányzó, egyedül, feszes tartásban, várták a legátust vonat érkezését. A különvonat mozdonnyal elején hatalmas keresztel díszítve másodperc pontosan, lassú méltósággal gördült be a Keleti pályaudvarra, s nekem mérhetetlen csodálatos volt, hogy a vörös szőnyeg, amely a vagon ajtajához volt irányítva, s amelyen a kormányzó állt, a vagon szinte cm-pontosan úgy állt meg, hogy ajtaja a szőnyegre nyílt. A lelépő legátus üdvözlése után Serédi hercegprímás latin nyelvű köszöntése következett. Majd elindult az autóból szállt menet a fellobogózott úton az Oktogon tere. Itt Budapest főváros polgármestere és kísérete díszmagyarban, latinul köszöntötte a vendéget, aki szívélyes hangú válaszában köszönte meg a lelkes fogadtatást. Egyébként a fogadás teljesen az államfőknek kijáró protokoll szerint történt. A legátus a Várba, a Mátyás templomba (Koronázó templom) érkezett, ahol ünnepi pompa fogadta. Megkondultak a harangok, a harsonák jelezték, hogy a legátus megérkezett, majd az evangéliumi oldal bíbor baldachinja alatt felállított trónusra ült. Ekkor Montini bíboros, helyettes államtitkár (később VI. Pál pápa) felolvasta a pápai brévé. Az ünnepély után a legátus a Királyi Palotába ment, ahol az udvari kapu előtt fogadta őt a kormányzó pár. Érdemes megemlíteni, hogy az egyházi vendégek közt 14 bíboros, 48 érsek és 198 püspök volt. Másnap, május 26-án a Hősök téri felépítendő oltár-épitmény (Berninéhez hasonló) mögött, a Városligeti tó területén (a vizet leeresztették) és a téren mintegy 200 ezer ember gyűlt össze. A Szépművészeti Múzeum és a Népcarnok előtt épített díszpályókban helyezkedtek el az előkelőségek, a kormány tagjai, a honvédség főparancsnoka, a királyi hercegek, a főpolgármester, a két koronaábrán méltóság, valamennyien díszöltözetben. A női és a férfi szerzetesrendek tagjai,

majd a kispapok vonultak a térre, végelethetetlen sorokban, karingben. Pontban fél 5-kor harsonaszó jelezte az államfő érkezését, aki a Himnusz hangjai mellett ellépett a díszsereg előtt. Ma úgy érzem, itt vonult fel az utolsó keresztény katolikus és magyarságban erős társadalom. A háború elsöpörte és megsemmisítette ezt a Magyarországot, amely Mohács óta először lett teljesen független, demokratikus, alkotmányos, keresztény és nemzeti elkötelezettségű, megőrizve a királyságot, amelyet Szent István óta megőriztek elődeink.

A megnyitás napját követő május 26-án volt a gyermekek, ifjúság szentmiséje, amelyet Verdier bíboros, Párizs érseke celebrált. Elemi iskolásoktól gimnazistákig, cserkészek, munkásifjak, falusi lányok tarka népviseletben, kísérekkel együtt, mintegy 150 ezren. Itt voltunk mi is, a budapesti egyházi fiú- és leányiskolák, egyenruhában, apácák, noviciák, hihetetlen nagy számban. Katonás volt a fegyelem, pedig a felvonulás a kijelölt helyekre, nem volt könnyű. Az Andrassy út a Köröndig telve, a Városligeti tó szintén (lecsapolt). Az út mentén és a téren sűrűn álltak a gyóntató székek. Az Aréna út (ma Dózsa György út) is telve volt az ifjúság tarka seregével, s amikor elindult az áldoztatást végző papi menet, frigszerekszerű tartóban vitték az Oltáriszentséget, számtalan kehelyből, számtalan pap áldoztatott. Majd felzúgott a Christus vincit, Christus regnat dallama. Megrendítő élmény volt még annak is, aki a tömegben állt és nem tudta felülről látni az eseményeket. 300 pap áldoztatott, mindannyiszor elmondva áldoztatáskor, az akkor még szokásos: „Corpus Domini J. Ch. custodiat animam tuam in vitam aeternam” liturgikus igéket. Hány százszor és ezerszer? Ki tudja ma már? - Ezalatt a Bazilikában tartották az eucharisztikus gyűlést. Megtelt a Bazilika előtti tér, és a rendőri kordon mögül harsogott az éljen, amikor egy-egy külföldi bíboros vendég érkezett. Fél 12 órakor érkezett Pacelli bíboros, aki a Bazilika lépcsőjén állva, megáldotta a tömeget, amely téren állva fogadta. Jellemző, hogy ez a gyűlés tisztán egyházi vonatkozású, papi gyűlés volt, mégis tiszteletből kivitték az Oltáriszentséget a kápolnába. A legátus felment a szöszekre és olaszos, tüzes gesztusokkal elmondta latin nyelvű beszédét. Még nem ért véget a gyermekek, ifjúság miséje, már tödült a felnőtt tömeg az Ünnepi Csarnokhoz, ahol a nemzetközi gyűlést tartották. Sok felszólaló volt, külföldi, angol, francia, osztrák, olasz, ausztráliai küldöttek, püspökök és világiak.

Az események annyira sűrűn követték egymást, hogy senki sem akadt, aki mindenütt jelen lehetett volna, kivéve a sajtó és rádió riportereit. Már az Ünnepi Csarnokban folyó ülés alatt elkezdődött Budapest népének özönlése a Duna mindkét partjára, hogy láthassák az este elinduló Dunai körmenetet. Öt óra után szinte leállt a főváros forgalma, a nép a Duna felé vezető útvonalon mindkét járdán ellepte. Egyesületek, zárandokok, cserkészek, apácarendek, szinte megszámlálhatatlan tömegek állt és várt türelmesen a körmenet indulására. A Bazilikában a legátus felöltötte liturgikus öltözetét és megkondultak a harangok. Fél nyolckor megindult az őrjási menet. Előtt rendőr díszsereg lovon, katonai díszsereg zenekarral, majd a szokásos körmeneti keresztvivő, mögötte szerzetes és világi papság, ministránsok tömege, végül a püspökök és érsekek. A menetet a magyar püspökök, 12-en, teljes egyházi dísz-

ben vonuló sora zárta le. Az égő gertyákkal vonuló tömeg kísérte, a díszes baldachin alatt és kezében az Oltáriszentséget vivő legátust - jobb és bal oldalán a Pázmány egyetem diákjai és a főváros képviselői a polgármesterrel. Az Oltáriszentség mögött haladt a bíborosok hosszú sora, teljes díszben, Serédi Jusztinián hercegprímással az élen.

A menetet Angelo Rotta érsek (1944-ben szidókat mentett vatikáni oltalomlével), apostoli nuncius zárta. Mint elől, úgy a menet végét lovas rendőr díszsereg követte. A Duna-parton álló hajók közül a „Szent István” hajó volt kijelölve az Oltáriszentség feltételére a kijelölt emelvényre. Kilenc hajó kísérte, amikor elindult a vízi körmenet. Ekkor kigyuladtak a pompázatos fények, a kivilágított Parlament, Vár, hidak, valamint a Gellérthegy tüzijátéka. A két parton fáklyákkal álltak a leventék és a cserkészek. Az egész körmenet olyan lenyűgöző látványt nyújtott, amelyhez hasonló nem volt és nem ismétlődött meg azóta sem. A hajókörmenet végzetével a legátus partra szállt és a Bazilika felé indult a menet. A Bazilikában elénekelték a „Tantum ergo”-t és a legátus közben még utolsó áldást adott. Másnap, május 27-én volt a katonaság miséje a Hősök téri. Most is egyházi és világi vezetők teljes katonai és egyházi díszben jelentek meg. A misét a lyoni érsek, Gerlier bíboros mondta és egész mise alatt mintegy 100 karingbe öltözött pap áldoztatott a katonákat. Harmadnap a falú lányai festői népviseletbe öltözve vonultak végig a Vár utcáin a palota udvarra, ahol köszöntötték a legátust és a kormányzóit pártot. A legátus áldását téren állva fogadták, majd litániára vonultak a Koronázó templomba. Este 8 órakor díszelőadás volt az Operaházban. Liszt: Krisztus oratóriumát adta elő az ének- és zenekar. A páholyokban a bíborosok és világi katonai előkelőségek teljes díszben foglaltak helyet.

Május 29. volt a Kongresszus utolsó napja. Ekkor volt a Katolikus Legényegyletek, a falú fiataljainak miséje a Hősök téri, amelyen a szentmisét Pacelli bíboros legátus mondta. Az ország minden részéből érkeztek a különvonatok, és kora 5 órától tödült a tömeg minden irányból, mind a négy pályaudvarról. Kb. félmillió ember gyűlt össze reggel 8 órára, és megteltek a környező utcák, az Andrassy út egészen a Köröndig.

A budapesti templomkórusokból összeállított, 1200 tagú kórus az „Ecce sacerdos”-t énekelte, amikor megérkezett a legátus és elkezdődött a pápai szertartás szerinti szentmise. Délután volt a befejező körmenet a Bazilikától a Hősök tere, amely ha lehet még nagyobb pompával és részvétellel indult. Lovas rendőrség, katonaság, bányászok díszegyenruhában, ministránsok tömege, falvak népe, egyházmegyék, egyházközségek zászlóikkal, megállás nélkül haladt egy a menet négy és fél órán keresztül a hosszú úton, a díszes baldachin alatt Pacelli bíboros vitte az Oltáriszentséget (a szikár, aszkéta legátus nem fáradt el a hosszú úton), amelyet a Pázmány egyetem tanácsa és a főváros képviselői a polgármesterrel kísérték. A világ minden nemzetének képviselői, a Távol-kelet és Közel-kelet népei vonultak itt fel, s az utca két oldalán házfalakig tömve voltak a járdák. A Kongresszus, mint látvány is fölülmúlt minden eddigi ünnepeket. Sajnos, hogy a befejező körmenet mire kiért volna a Hősök tere, eleredt az eső. Harangzúgás, mennydörgés, éneklés vegyült egybe. A legátus 6 órakor már a Keleti pályaudvarról a hercegprímás kíséretében hazaindult Rómába. A búcsúztatás éppoly díszes volt, mint a fogadtatás. Így ért véget a Budapesti Eucharisztikus Kongresszus 1938-ban.

Dr. Szálka Irma

A MEGLEPETÉSEK ...

Folytatás az 1. oldalról.

is megdöbbenünk, hogy az alázatos és szelíd Krisztus-arc, az emberi nyomorúságokhoz siető láb, a kenyeret törő és sebes szíveket gondosan gyógyító kéz, de mindenesetre a bátorító és fényt gyújtó szavak helyett a Lélek eljövetele jobb és több. Vajon meg tudjuk-e érteni ezt a krisztusi „igazságot”: A megfoghatatlan Szentlélek több, mint a megtestesült Ige látható, hallható, érezhető jelenléte! Ugyan az apostolok honnan is sejtették volna meg, hogy Jézus ezzel a kijelentéssel mindenkre, minden kor minden egyes emberére gondolt. Hiszen ő mindenkihez küldetett. És ezt a - téren-időn átívelő - egyetemes jelenlétét épp a Szentlélek művelte: a megígért Vigasztalóban tér vissza hozzánk Jézus. Az Írás szavainak a Szentlélek ad értelmet, a kenyér és bor általa lesz Krisztus teste és vére, a feloldozás szavai a Lélek erejében gyógyítják lelkünket, és szeretetünk - amennyiben igaz és őszinte - mindig belőle táplálkozik.

A meglepetések Lelkének egy eucharisztikus vonását hadd említsem meg, éppen a tavaly meghirdetett eucharisztikus év kapcsán. Ő az emlékeztető Lelke. Elet-ösztönünk, vagy épp a múltat rejtegetni akaró tudatosságunk ellenében sokszor int, figyelmeztet, emlékeztet bennünket az „egyedül fentoszra”, amit el nem kerülhetünk, és ami nélkül a többi értéknek talán értelme sincs.

A meglepetések Lelke pedig fáradhatatlanul, legtöbbször nem várt módon, vissza-visszatér és emlékeztet, hogy mit is cselekedjünk.

Az első pünkösdi közösség is ezt kérte, Péter pedig a Lélektől eltelve így emlékezett: „tartsatok bűnbánatot, keresztelkedjétek meg... és így elnyertek a Lélek ajándékát...” (ApCsel 2,38). Az első keresztelés - az elnyert Lélek-jelenlétben - állhatatosan kiartottak az imádságban és a kenyértörésben. Megélték a Lélek-zúgást, a tüzes Lélek-áradást, a nyelvek csodáját, majd nap, mint nap „elvezették a kenyértörést házanként”. Pálról tudjuk elsőként, amit ő maga is úgy kapott: „Az Úr Jézus, elárultatásának ígéskáján fogta a kenyeret, ... aztán a kelyhet... Az alapítás története, Jézus záró szavával: „Ezt cselekedjétek az én emlékeztetemre!”

Meglepfő itt is, hogy az Úr hűsvéti titkának emlékeként nem a szenvedéstörténet drámáját hagyja ránk, mint egy olvasmányt. Azt sem kéri, hogy öszövétségi mintára bárányt ölünk le. Nem rendelt semmi különlegeset. Rendkívül tartózkodóan a kenyér és bor leple alá rejti halála és feltámadása drámáját, de hozzákapcsolja az emlékeztést. Ezt műveli a Szentlélek: a kenyeret testté teszi, engem pedig a Testben, a misztikus Krisztus testben, az Egyházban - test-vérré avat. A meglepetések Szentlelke jelen van, működik, hat a rendkívüliben is, de ott rejlik a visszamelekeztetés egyre mélyülő rétegeiben.

Az emlékeztető Lélek testetlen valószínűség. Jézus „paraklétosz”-nak mondja, ami inkább a vigasztaló kifejezéssel szemben azt jelenti: „a hozzánk hívott, az értünk megszólított”. Ha hívjuk, már el is nevezük. És ha néven nevezük, már hívjuk is. És ha hívjuk, már jön is, és dolgozik bennünk, mint lelkünk „kedves Vendége”.

Vizonyunk a Szentlélek iránt az örök szőlőgátás, néven-nevezés. Ettől, ettől a gyermeki, bizalommal teli, feléltet soha nem szabó, jöttének körülményeit előre elfogadó, hozzá mindig alkalmazkodni akaró magatartásunkból alakítja ki bennünk a Szentlélek Krisztus arcát. Ebből a nyitottságból születik az ígéret teljesülése és így valóban: megújul a föld színe.

HÍREK - ESEMÉNYEK

Eucharisztikus körmenet Kínában

Kínában, az 1949-es kommunista hatalomátvitel óta először engedélyezték a hatóságok a nyilvános körmenetet. Zsou-zi püspökségben az Eucharisztikus Év alkalmából több plébánia hívei vonultak fel a Szentségtartó mögött. A körmenet rendezői így tettek eleget II. János Pál pápa múlt évi felhívásának, amelyben a világegyházat Eucharisztikus Év megtartására szólította fel. Az esemény nagy feltűnést keltett, és a nem hívők közül is sokan térdeltek le az Oltáriszentség előtt. Zsou-zi tartományban becslések szerint 60 ezer katolikus él.

Glomp bíboros marad

Glomp bíboros a nyugdíjkorhatár elérése ellenére is, a jövő év végéig Varsó érseke marad. A Szentatya ezzel az engedéllyel teszi lehetővé a már 75. életévébe lépett bíborosnak, hogy aktív érsekként celebrálhassa aranymiséjét. József Glomp bányászcsalád gyermekeként 1929. decemberében Inowroclawban született és 1956. május 25-én szentelték pappá. 1981-ben került a legendás Stefan Wyszynski tisztségébe a varsói egyházmegye élén. A bíborosi címet két évvel később kapta meg.

Tülkapások Franciaországban

Franciaországban aggasztó méretben terjednek a rasszista és antiszemita tülkapások. 2003-hoz viszonyítva tavaly megduplázódott a gyakran súlyos testi sérüléssel járó kilengések száma. A miniszterelnök által életre hívott emberjogi tanácsadó testület most közzétett felmérése azonban rámutat arra is, hogy a lakosság túlnyomó többsége elféli az ilyen jellegű erőszakot és a társadalom gazdagodásának tekint a külföldiek jelenlétét Franciaországban.

Kevesebb apácájelölt - több kispap

Lengyelországban csökkenőben van a szerzetesi hivatást választó nők száma. 1993-ban még 1100 fiatal lány ment apácának, tíz évvel később már csak 858-an léptek be valamelyik női rendbe. Viszont emelkedőben van a papi pályát választó férfiak száma. Míg a rendszerváltást kö-

vetően alig ezren mentek papnak, addig 2003-ban már 1501 fiatalembert szenteltek fel Lengyelországban.

Március 15. Münchenben

Münchenben a Bajor-Magyar Fórum bensőséges ünnep keretében emlékezett meg az 1848-as szabadságharcról. A rendezvényen felszólalt a Bajor-Magyar Fórum elnöke, Elisabeth Schosser városi tanácsos, valamint Baranyi Mária, Magyarország müncheni főkonzulja. Az ünnepi megemlékezésen fellépett a budapesti Országgyűlés énekkara, amely Strassburgból érkezett Münchenbe, miután egy nappal korábban az Európai Parlament képviselőinek adott műsort.

Ugyancsak nemzeti ünnepünkre emlékezve, a müncheni Magyar Katolikus Misszió dísztermében Dráffy Mátyás felvidéki előadóművész „Csordultig a szívünk” című műsorával lépett fel a magyar közönség előtt. Az 1848-as időkre emlékező magas színvonalú irodalmi műsorban közreműködött Jónás Csaba, többszörös díjnyertes szavalóművész, valamint Anyalái Réka, a révkomáromi Marianum Egyházi Alapiskola növendéke.

Szimpozium

A Szent György Lovagrend április elején a müncheni Magyar Főkonzulátus dísztermében tartotta „Béke a párbeszéd útján - hagyomány és modernség” című szimpóziumát. A globalizáció korszakának problémáira választ kereső felszólalások azonban kitértek az eredetileg még Károly Róbert által 1326-ban alapított és a rendszerváltás után újra-élesztett lovagrend jótékony célú erőfeszítéseire is, amelyek között egy boszniai katolikus templom helyreállítása is szerepel. A szimpóziumot, amelyet Georg Engel, müncheni rendtag kezdeményezésére tartottak Münchenben, átadták a Szent György Lovagrend kitüntéseit is.

Vincze András

Jubileumi koncert

2005. március 6-án a Ruhr-vidéki Bottropban felemelő zenei élményben lehetett része annak, aki eljött a Csilla von Boeselager Alapítvány Osteuropa-

Egyetlen lapra

tette föl az életét.

Célja az ifjúság nevelése - Nyugaton pedig a másodgenerá-

ciosok magyarnak megtartása volt. Ezért tett mindent, s ezért is szenvedett, ahogyan „Értetek és miattatok” című, Münchenben, 1986-ban megjelent önéletrajzi visszatekintésében elmondja.

1919. szeptember 29-én született Budapestben, éppen midőn a „vörösök” kis híján kivégezték az édesapját. A háború után a szegedi Hittudományi Főiskola növendéke volt, de csak 1956-ban szentelték pappá, mert 1946-54 között, pusztán a cserkészlet miatt (!), szovjet koncentrációs táborok lakója volt. Életét egy litván orvos mentette meg, aki megsajnálta és maga mellé vette. Minderről élőszóban is beszámolt 5 döbbenetes kazettán, amelyet egy hosszabb betegsége alkalmával, Konthur Bertalan kényszerített ki belőle (ez a hangfelvétel lett a fent említett könyv alapja).

Határozata után egy ideig Magyarországon kísérletezett (titokban) a fiatalok lelki gondozásával. Dunabogdányban volt lelkes. A sorozatos letartóztatások hatására azonban menekülni volt kénytelen.

Münchenben telepedett le, s 1972-től az európai magyar cserkészlet megszervezője s kb. 20 éven át a kerület parancsnoka lett, egészen a kilencvenes évekig, midőn végleg hazaköltözött az egykor szülei tulajdonát képező, leányfalusi Lelkigyakorlatos Házba. Itt érte a halál 2005. március 14-án.

Mi, a hetvenes évek elején kerültünk kapcsolatba vele. Lányaim (Larroude Sophie és Ágnes) akkor 10-12 évesek voltak, és boldogan jelentkeztek a Németországban, Burg Kastl közelében rendezett „nyári táborokba”, amelyeknek gyakran 500 résztvevője volt. Ezeknek mindvégig hűsége látogatói voltak. A cserkésztszti vizsgákat is sorra letették. Ha sikerült őket - félfrancia létükre! - megtartanom magyarnak, nagyrészt Gyurkabának köszönhető.

Később, a cserkészlet egész évi programunkat befolyásolta. Nálunk, Lugánóban ugyan (kevés gyerek lévén) nem folyt rendszeres munka, de „szórvány-

Hilfe segélyszervezet alelnöke, Dr. Elisabeth Fessl de Alemany által szervezett jótékonyági koncertre. A bevételt (mintegy 4000 €) az Isaszegen található Alemany Erzsébet Segítő Ház kapja, amiből fogyatékos gyerekek számára speciális játszóter épül.

A Vajdaságból származó alelnöknő 1990 februárjában küldte az első megrakott teherautót Bottropból Romániába. Az elvelt 15 év során több mint 500 kamion segélyszállítmányt juttatott el Kelet-Európa számos országába, nagyobb részt Magyarországra és Jugoszláviába. A küldemények elsősorban nagy értékű orvosi segédeszközökből, kórházi ágyakból, operációs asztalból, gyógyszerkezelő, stb. álltak, illetve több szociális intézmény, börtön, iskola jutott hozzá a ma már nyugdíjas doktornő jóvoltából bútorhoz, ruhaneműhöz, tartós élelmiszerhez, technikai eszközökhöz.

A 15 év fáradhatatlan munkájára való visszaemlékezés fényét emelte a Spanyolországból, Alicanteból külön erre az eseményre érkezett fiatal zongoraművész, Gloria Revert Lazaro csodálatos játéka, illetve a bottropi zeneiskola szaxofon csoportjának előadása, amelyet a szép számmal összegyűlt közönség, többek között a Magyar Köztársaság bonni nagykövete, Dr. Király Attilával, az Osteuropa-Hilfe elnökével, Boeselager báróval, Noetzel polgármesterrel és Dr. Némethy Máriával, az isaszegi Egymást Segítő Egyesület vezetőjével együtt élvezhetett.

KÖSZÖNJÜK, GYURKABÁ!

Kölley György halálára

ként” mindenben benne voltak. A nyári kiegészítéseként, Schmidt Károly javaslatára, létrejöttek a legendás emlékü „téli táborok” is Tirolban (Kematen, St. Jakob, majd Achenkirch). Ez utóbbiakba a szülők is szívesen eljártak. Összertartó, lelkes baráti társaság alakult belőlük (ma is tartjuk egymással a kapcsolatot).

Meg kell említeni az évről évre megrendezett regőstáborokat is. Ezek célja főleg a magyar népművészet és népszokások megismerése volt. Vezetőjük és szervezőjük Konthur Mária volt.

Lányaim és európai cserkészbarátaik Kölleynnek köszönhetik a mesés utazásokat. Az európai cserkészkerület rendezésében bejárták jóformán az egész világot: a két Amerikát, Afrika déli részét, Ausztráliát... A tengerentúliak részére is lehetőség nyílt európai tartózkodásokra. Őt világéret hálózták át a ma is tartó barátságok.

Mi volt a gyakran hangzott alapvető? - Ha ezek a nyugati fiatalok nem is lesznek minden szempontból magyarok, de majd rokonszenveznek Magyarországgal, s távoli lakóhelyeiken segítik, támogatják a magyar ügyet! (Ez a kívánság nagyrészt meg is valósult).

A cserkésztehből sok értékes tudást hoztak: megismerkedtek a magyar történelemmel, népművészettel, zenével...

Dehát, milyen ember volt Gyurkabá? Értett a fiatalok nyelvén. Szeretettel segítették köréje, követték minden szempontból okos, toleráns elképzeléseit. A pénzzel ugyan nem tudott bánni, de a szükséges anyagiakat - millió segélykérő levél írásával -, mégis megszerelte.

Müncheni tartózkodásaim alatt nem egyszer nála hagytam a lányaimat, hogy saját dolgaim után nézhessenek. (Egy tucat alvóhellyel rendelkező lakása volt!). Nagyon jól érezték magukat nála, s a végén csupán arról panaszkodtak, hogy „nem bírnak már több fagyallatot enni.”

Rengeteg epizód merül föl az emlékezetemben. Csak egyet-egyem tudok önkényesen kiemelni. Nem sikerül azonban fölidézni, azok számára, akik nem éltek át a nyári és téli táborok, az utazások mesés hangulatát.

Végül még annyit, hogy mindezért az áldozatos, a jövőre messze kiható nevelő, nemzetmentő munkáért, a „rendszerváltozás” után sem kapott igazi elismerést. Csupán egykori cserkészneik hálás szeretetével körülvéve (bár ennek gyakorlati megnyilvánulásait is korlátozták a távolságok és a rohanó élet), békés nyugalomban fejezte be napjait. Köszönjük Gyurkabá, amit mindnyájunkért tettél!

Saáry Éva, Lugano

SZÁJRÓL SZÁJRA

Orbán napra

A ma már ritkán választott név, régebben sokkal elterjedtebb volt, amit az is igazol, hogy a pápák közül nyolcan is viselték ezt a nevet. A szőlőtermelés védőszenjjei között szerepel két Szent Orbán is. Az első Langres püspöke volt a IV. vagy V. században. Alakját gyakran szőlőfürttel ábrázolták, hordókra vették. A második - már sokkal ismertebb - I. Orbán pápa, 222-től 230-ig kormányozta az egyházat, és ünnepe: május 25. A hagyomány szerint ő rendelte el, hogy a miseáldozat kelyhét és ostayartató tányérkáját aranyból, vagy ezüsből készítsék. A későbbiek során őt is szőlőfürttel kezében ábrázolták, és a szőlőműveseken kívül a kádárok és kocsmárosok is védőszenjükként tisztelték. Egyik legnevezetesebb emléke a szőlővédő Szent Orbánnak a kassai székesegyház melletti Orbán torony, a XVI. században öntött hatalmas bronzharanggal, amelynek párkányán halfarkú szírének személyesítik a zivatart, alattuk pedig szőlőfürtök, puttonyos szőlőszedők láthatók. A középkorban ugyanis úgy tartották, hogy a harangzúgás el tudja űzni a zivatart, jégverést. Azt is tudnunk kell, hogy a májusi fagyoszentek sorában - a május 12., 13.,

14-i Pongrác, Szervác, Bonifác után gyakran emlegették negyedikét a május 25-i Orbánt is, mert az éppen akkortájt virágzó szőlőben nagy kárt tehet a hűvös idő. Sok helyen szobra is áll a szőlővédő szentnek a szőlőkben, nem egy helyen kápolnát is emeltek tiszteletére.

Mindezek lehetnek az okai annak, hogy Petőfi Sándor vídám, játékos versének hőse ezt a nevet viseli:

ORBÁN

Komor, mogorva férfiú

Volt Orbán,

Bár oly vidám hajnal pirult

Az orrán.

De hisz mogorva ép azért

Volt Orbán,

Mert oly vidám hajnal pirult

Az orrán.

Oka egyébiránt maga

Volt Orbán,

Hogy oly vidám hajnal pirult

Az orrán.

Temérdek borfélélt ivott

Meg Orbán,

Vidám hajnal azért pirult

Az orrán.

Közreadta:

Ramsay Győző

MINDSZENTY EMLÉKNAP MÁRIACELLBEN

**Mindszenty József
bíboros, hercegprímás
máriacelli temetésének
30. évfordulója alkalmából,
2005. május 14-én,
szombaton (pünkösd vigíliáján):
13.00 órakor ünnepi szentmise
a máriacelli bazilikában.**

Főcelebráns:

**Dr. Ladócsi Gáspár
esztergomi segédpüspök**
Szentmise után rózsafüzért imádkozva vonulunk a szabadtéri keresztvá U. Stációjához, a Mindszenty állomáshoz.

Mindenkit szeretettel várunk

Kühár Ede OSB
máriacelli magyar gyóntató

Ládonyi Zsuzsanna

MAGYARNYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarul szentmisék helyé és ideje után. Megtalálható még a MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/nov.html>

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan's House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, **Telefon/fax: 0044/20/8992 2054.** Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton.

ÉSZAK-ANGLIA:

Rochdale: Magyar Egyesület székházában. 76 a/78, Milnrow Road, minden hónap második vasárnapján 15.00-kor

Wolverhampton: St. Andrew anglikán templomban, St. Andrew Close, Hunter Street-től, minden hónap harmadik vasárnapján 15.00-kor.

Bradford: Magyar Egyesület székházában. 4, Walmer Villas, minden hónap harmadik vasárnap utáni szerdán, délelőtt 11.00 órakor

Nottingham: Lengyel templomban, 2, Sherwood Rise, minden hónap negyedik vasárnapján 12.30-kor. **Érdeklődni:** Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, **Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37.**

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc, Ungarische Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, **Telefon/fax: 0043/1/526 49 72.** Misézó helyek: Bécs, Mödling, Wr. Neustadt, Florisdorf, Kaiser Ebersdorf.

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs, rektor; szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmannngasse 14, **Telefon: 0043-1-317 3656**

Burgenland/Alsóőrök: Pfarramt Unterwart, **Telefon: 0043/ 33/527 108**

Grác: szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz., Ft. Mag. Papp Tibor lelkész, Ugr. Mihály gondnok, **Tel.: 0043/316/68 35 08;**

Innsbruck: minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3., Dr. Magda Szilveszter diakónus, **T: 0512/204 103**

Linz: Misézóhelyek: Linz, Wels. **Érdekl.: Ft. Szabó Ernő,** Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, **T: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax).**

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135, változó dátummal. **Érdeklődni:** Schwarz Mária, **Telefon: 0043/662/820 139**

BELGIUM

Brüsszel: Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/, **Érdeklődni:** Ft. Galambossy Endre, **Tel./Fax: 0032/2/64 85 336.**

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, **Telefon: 0032/ 4/22 33 910**

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, **Telefon/fax: 0033/1/42 08 61 70;**

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon, **Telefon: 0033/4/78 501636**

NÉMETORSZÁGBAN

AUGSBURG-i Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. **Érdeklődni:** Ft. Türos Dezső plébános, Am Kirchberg, D-89438 Eppisburg(Holzheim), **Telefon: 09075/6136.**

BAMBERG-EICHSTÄTT-REGENSBURG-i Egyházmegye: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Lands-hut, Nürnberg, Regensburg. **Érdeklődni:** Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, **Telefon: (0911) 507 57 96**

ESSEN-i Egyházmegye: Misézó helyek: Duisburg, Essen. **Érdeklődni:** Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. **Telefon: (0201)28 47 40 vagy Kölnben: (0221) 23 80 60.**

Freiburg-Trier-Speyer-i Egyházmegye: Misézó helyek: Karlsruhe-i székhely: Misézó helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Singen, Strassbourg, Mulhouse. **Érd. Ft. Dr. Szabó József,** Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe. **Tel./Fax: (0721) 68 72 15**

Berlin-i és Hamburg-i Egyházmegye, Hildesheim-i és Osnabrück-i Egyházmegye: Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. **Érd. Hamburgban:** Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Holzdamms 2, D-20099 Hamburg, **Tel.: (040) 25 077 83.**

Köln-i Egyházmegye és Aachen: Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: **Érdeklődni:** Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Theiboldgasse 96, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de **Telefon: (0221)238060. Fax: 0221/232120; http://www.Ungarnzentrum.de**

Személy és áru fuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. **Telefon: D-0049-07034-270342.**

Kapuvár - Sopron és Győr között (85) - eladó egy 4-szobás tágas és világos lakás (négy-lakásos ház, abból 3 orvos), központban, szemben a kastéllyal. **Ár: 85.000 €.** **Érdeklődni: 0041-32/322 26 44 (napközben).**

Budapest belvárosában, 41 m² liftes, szépen berendezett lakás igényesnek kiadó, napi 35,- €. **Tel.: 0049-(0)231/53 30 725 v. 0049-(0)231/82 75 35.**

Budapestben, az Országház közelében, V. ker., 2 x 2 szobás, színvonalas, igényesen felújított, parkettás, napos, csendes lakás eladó. Kb. 90 m²-es, 3 em. felvonó, előszoba, konyha, fürdőszoba, külön zuhanyozó, WC, cirkoló gázfűtés. **Ára: 160 000,- €. Érdeklődni: 0049-(0)228/328 007 v. 0036-1/35 30 257.**

Törtelen nyaraló eladó: (10 km-re Cegléd-től - termálfürdőhöz), 6 x 5 m alappal, egy emeletes középület, luxus berendezéssel, garázzsal, 719 m² bekerített gyümölcsösrel. **Irányár: 29.000,- €. Tel.: 07136/6669.**

Eladó modernül berendezett családi ház két különálló komfort apartmannel. Visszaterő vendégekkel, jó mellékhelyekkel biztosítva. Termál és élményfürdő Kehidán, a Zala partján (Hévíztől 6 km). **Tel.: 0049-(0)69/31 58 49 v. 0036-83/334 075.**

Budapest központjában, új építésű, több funkcióú, háromszintes, 500 m² összalapterületű ház eladó. **Tel.: 0036-30/97 78 156 v. 0036-30/96 10 253.**

Mosonmagyaróváron 117 m²-es, második emeleti, gázfűtéses, polgári lakás eladó, 76.000,- €. **Tel.: 0036-1/32 11 735.**

Tiszatonál, Sarudon, a fő utcán, 1960 m²-es építési telek eladó. **Irányár: 12 ezer €. Tel.: 0036-1/285 66 65 v. 0036-30/274 76 33.**

Limburg-Fulda-Mainz-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. **Érdeklődni:** Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. **Telefon: (069) 24 79 50 21. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de**

München-Freising-i főegyházmegye: Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding. **Érdeklődni:** Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió - Ungarische Sprachliche Katholische Mission, Oberfähringer Str. 40, D-81925 München. **Tel.: (089) 982637, 982638, FAX: (089) 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de**

Münster-Paderborn-Osnabrück-i Egyházmegye: Misézó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. **Érdeklődni:** Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. **Telefon (0251) 32 65 01**

Passau-i Egyházmegye: Misézóhely: Passau: **Érd. Ft. Szabó Árpád,** Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzwg. **Telefon: (08505) 12 29.**

Rottenburg-Stuttgart-i Egyházmegye: Misézó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach.

Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Ungarische Katholische Mission, Pfizerstr. 5, D - 70184 Stuttgart. **Telefon: 0711/2369190 E-mail: misio@ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgm-stgt.de www.ukgm-stgt.de**

Würzburg-i Egyházmegye: Misézó hely: Würzburg. **Érdeklődni:** Ft. Dr. Koncsik Endre, Kardinal-Döpfner-Platz 7, D-97070 Würzburg. **Telefon: (0931) 38 62 43**

NORVÉGIÁ: P. Teres Ágoston SJ, Munkeudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4). **Telefon/fax: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. **Telefon: 0039/06/684-261.** Misézó helyek: **Róma** - minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter bazilika Magyarok Nagyszónya kápolnájában minden kedden 7.45-kor. **Milano** - minden hó első vasárnapján 10.30-kor, S. Maria della Sanita (Via Durini, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Firenze, Bologna, Padova, Torino, Palermo, Assisi, Catania.

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, **Tel.: 0041/1/36 23 303**

Bern: Röm. Kath. Ungarmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern, **Tel: 0041/61/381 54 45 (Basel)**

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. **Telefon: 00 41/22/7910458;**

Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. **Telefon: 00 41/21/6478 678;**

Fribourg: Szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor; az Orsolyiták templomban, (rue de Lausanne). **Lelkész: Ft. Popa Péter, Telefon: 0041/26/534 06 72**

HIRDETÉSEK

Kelenföldi P. U. közelében, csendes utcában, világos kétágas földszinti szoba hazalátogató hálóznak (házaspárnák is), fürdőszoba és konyha használatát kiadó. **Ár: nap/fo 25 €.** **Tel.: 0036-1/203 84 86.**

Budapest belvárosában, a Váci utcában szép, kétszobás lakás max. 4 személyesnek kiadó, napi 40,- €. **Tel.: 0049-(0)6154/577 553.**

Majdnem ingyen, alig használt dán camping-Falt-Caravan (utánfutó), 2+2 személyes, sok tartozékkal, márka Camp-let átadó. **Tel.: 089/76 53 13, 18-21 között, máj. 15-ig és júl. 5-től.**

Fonyódon 5 szobás, összkomfortos családi ház a Balaton D.-i partján, 1100 m² panorámás telken, pincevel, garázzsal, bebútorozottan eladó. **Irányár: 89 ezer €. Tel.: 0049-89/834 18 68.**

Balatonfenyvesen, köz. a parton, Társasudulóban, egy szobás apartm. eladó. Játéster, sportolási lehetőségek, grózt parkoló. **Ár: 6,2 mil. Ft. Tel.: 0036-1/209 59 26 (22 h. után is).**

A Gerecsé tévében a festői szépségű Héreg klasszikus építési tornác nagygyűlésház eladó. 1300 m² előkert, 2500 m² hátsókeret az erdőig, telefon, kábel TV, gáz, KP fűtés, csatorna, pince, nyári konyha, kerekasztal, szőlőház, fészer stb. **Ár: 14 MFT. Tel.: 0036-1/213 54 82, v. 0036-20/33 08 482.**

Balatonszabadiban, víztől 3 km-re, csendes helyen, 4 balkonos szoba, 9 személyig júliustól kiadó. Közös fürdőszoba és teakonyha. **Felnőtök 8,- €, gyerekek 14 éves korig 6,- €. Tel.: 07132/89 427.**

Kabán, Debrecentől 35 km-re, Hajdúszoboszlótól 24 km-re a 4-es főút mentén félkész téglaház eladó, 250 m² belterülettel, két utcára néző nagy telekkel (2596 m²). **Tel.: 0036-52/27 10 90 v. D-0171 77 83 836.**

Magyar asszony (53), többéves izraeli gyakorlattal, idős ember ellátását, gondozását vállalná bentlakással. **Tel.: 0036-36/364 092 v. 0036-30/503 89 90.**

FESTMÉNYEKET

és dokumentumokat keressünk a Magyar Nemzeti Galériában (2005 október) és a díjon-1 Szépművészeti Múzeumban (2006 május) megrendezendő Matisse és a magyar fauve-ok (1905-1914) című kiállításához, a következő festőktől:

Bálint, Berény, Bornemissza, Boromisz, Czizány, Czöbel, Dénes, Galimberti, Huszár, Iványi-Grünwald, Kerestök, Márfy, Nemes Lampérth, Orbán, Perltóth, Pór, Rippl-Rónai, Tihanyi, Ziffer és másoktól előbb a korszakból.

Kalman Maklary, Tel.: 33 (0)6 60 55 75 03 e-mail: kalmaklary@noos.fr

SAJÁT OTTHON EGY NYUGDÍJAS LAKÓPARKBAN

Magyarországon, az osztrák határ közelében, természetvédelmi övezetben új, teljes ellátású Seniorens otthonban örökölhető, vagy eladható luxus apartmanokat kínálunk. **Érdeklődni** németül és magyarul Landwehr Kláránál, **Handy: 0036-70/295 14 16 v. www.hegyhatpihenó.com**

„Kereszt és korona” filmek magyarul vagy németül a bajor-magyar kapcsolatok 1100 éves történetéről, DVD, VHS, 2x 45 perc. **Ár: 30.000 Euro + portó, megrendelhető: aravasz@web.de és fax: 0049-89-81 88 76 50.**

Református istentiszteletek Münchenben: Reisinger Str. 11 (Sendlinger Tor) minden hó 1. 3. 5. vasárnap 16 óra, minden 2. és 4. vasárnap 12 óra. **Telefon: 089-601 13 35, www.reformatus-muenchen.de**

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 € „Jelleg” - postaköltség 5,00 Újlet-, nyereséges hirdetés betűnként 0,20 Nagybetűs sorok betűnként 0,40 Egerszéri, 1 „pontos” keret 10,00 Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese. Külön kívánságokat esetenként árazunk. Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %-os, hatzszori hirdetésnél 20 %-os, ill. egészévi hirdetés esetén 30 %-os kedvezményt adunk!

A hirdetések befizetésének határideje legkésőbb a hó 10-ig!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk!

A hirdetések szövegéért, stílusáért a szerkesztőség nem felel!

SZENTLECKE-KÍSÉRŐ

Egyháznak - nagyon bölcsen - a szentmise - az eucharisztikus áldozat „előterében” közli velünk a szentleckében és az evangéliumokban fogant isteni bölcsességet.

Az apostolaitól búcsúzó Krisztus utolsó szavaival, tanításának hirdetését köti övének a lelkére. Az Egyháznak és papjainak emíniens feladata volt, és lesz az evangéliumnak, a jó hírek a közvetítése. Meg kell mondanunk, hogy ebben a szekularis világban, az elektronikus médiák hatalmának tetőpontján, egy ravaszul és sajnos, elég hatatosan adagolt ateizmus korában az evangélium kemény igazságainak a hirdetése nem könnyű feladat.

Sokrétű, alapos teológiai tudás, emberismeret és következetes hűség szükséges ahhoz, hogy ebben az efemer értékeket hangosan hirdető világban az istenkereső ember lelkéhez Krisztus tanítását, az örök élet ígét Istent elhivatott papjai elvigyék.

Nos, egy ilyen - teljes meggyőződéssel merem mondani - Cserháti Ferenc, az ÉLETÜNK főszerkesztőjének közel 500 oldalas remekműve, a „Szentlecke-kísérő”, vasárnap homiliják, amely a Szent István Társulat (Budapest, 2004) reprezentatív kiadásában jelent meg.

Elsősorban - természetesen az ígét hirdető papság számára íródtak ezek a homiliják, de az igényes keresztények, a hit igazságaival hadakozó istenkeresők is érdeklődéssel olvassák ezeket a világosan, szemléletesen fogalmazott szentlecke-magyarzatokat.

[Megrendelhető: Budapesten a Szent István Társulattól, Kossuth L. u. 1., Tel: 0036-1/21 85820 és Münchenben az ÉLETÜNK szerkesztőségében (20.- €)].

Gy. Pette Ferenc, Mosdós

Köszönjük, ha megújítja az ÉLETÜNK előfizetését!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 - D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Email: elteu@netcologne.de

* Felelős kiadó:

Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay Győző,
Szamosi József (főszerk. és területi szerkesztő) és Vincze András.

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 - D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: elteu@netcologne.de

*

Abonnement für ein Jahr: 15,- €
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US\$ 50,-

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúltra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

*

1 példány ára: 1,50 €
Előfizetés ár egy évre: 15,- €
Tengerentúltra US\$ 50,-

*

BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 - BLZ 700 100 80

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweise: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHEIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.